

Zmiany w ustawie Kodeks postępowania cywilnego w 2012 r. – zestawienie tabelaryczne – część pierwsza

---

Opracowała: Aneta Bernat, aplikant radcowski OIRP w Lublinie

Ustawa o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw z dnia 16 września 2011 r. (Dz.U. Nr 233, poz. 1381) wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 24 (*dotyczącego dodania § 2¹ w art. 183¹² po § 2*), który wszedł w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 2008/52/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych (Dz. Urz. WE L 136 z 24.05.2008, str. 3).

Data uchwalenia: 2011-09-16

Opublikowano: 2011-11-02

Wejście w życie: 2012-05-03

Zgodnie z art. 9 Ustawa o zmianie ustawy - KPC oraz niektórych innych ustaw z dnia 16 września 2011 r., przepisy niniejszej ustawy **stosuje się do postępowań wszczętych po dniu jej wejścia w życie, tj. po 2012-05-03 z zastrzeżeniem:**

- przepisy art. 3, art. 5, art. 54, art. 174 § 1 pkt 4 oraz § 3, art. 180 § 1 pkt 5, art. 327 § 1, art. 357 § 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się **z dniem wejścia w życie ustawy, tj. 2012-05-03**
- przepis art. 183¹² § 2¹ ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się **po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy, tj. 2011-11-17**
- przepisów art. 182¹ i art. 474 ustawy, o której mowa w art. 1, nie stosuje się od dnia wejścia w życie ustawy.

- przepis art. 369 § 3 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą **stosuje się do apelacji wniesionych po dniu wejścia w życie ustawy, tj. od dnia 04-05-2011**
- przepisy art. 394¹ i art. 394² ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą **stosuje się do zaskarżenia orzeczeń wydanych po dniu wejścia w życie ustawy, tj. od dnia 04-05-2011**
- w sprawach z zakresu ochrony konkurencji, regulacji energetyki, regulacji telekomunikacji i poczty oraz regulacji transportu kolejowego przepisy art. 479¹–479², art. 479⁴, art. 479⁶ i art. 479^{6a}, art. 479⁸, art. 479⁹–479^{14b}, art. 479¹⁶–479^{19a} oraz art. 479²² ustawy, o której mowa w art. 1, **stosuje się nadal, jeżeli decyzja prezesa właściwego urzędu wydana została przed dniem wejścia w życie ustawy.**

W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm. ustawa o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw z dnia 16 września 2011 r. (Dz.U. Nr 233, poz. 1381) wprowadza się następujące zmiany ujęte poniżej tabelarycznie:

UWAGA:

treść artykułu będąca kontekstem dla paragrafu, w którym zgodnie z nowelizacją następuje zmiana zostały zaznaczone poprzez kursywę oraz pomniejszenie czcionki

ARTYKUŁY	PRZED NOWELIZACJĄ Wersja od 2012-02-20 do 2012-05-02	PO NOWELIZACJI Wersja po 2012-05-02
PRZEPISY WSTĘPNE (OGÓLNE)		
Art. 3 Zasada prawdy materialnej	Strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody.	art. 3 otrzymuje brzmienie: Strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami , dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody.
Art. 5 Pouczanie stron	W razie uzasadnionej potrzeby sąd może udzielić stronom i uczestnikom postępowania występującym w sprawie bez adwokata lub radcy prawnego niezbędnych pouczeń co	art. 5 otrzymuje brzmienie : W razie uzasadnionej potrzeby sąd może udzielić stronom i uczestnikom postępowania występującym w sprawie bez adwokata, radcy prawnego, rzecznika patentowego lub radcy

	do czynności procesowych.	Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa niezbędnych pouczeń co do czynności procesowych. »
Art. 6 Postulat szybkości postępowania	Sąd powinien przeciwdziałać przewlekaniu postępowania i dążyć do tego, aby rozstrzygnięcie nastąpiło na pierwszym posiedzeniu, jeżeli jest to możliwe bez szkody dla wyjaśnienia sprawy.	w art. 6 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu: § 2. Strony i uczestnicy postępowania obowiązani są przytaczać wszystkie okoliczności faktyczne i dowody bez zwłoki, aby postępowanie mogło być przeprowadzone sprawnie i szybko.
Art. 8 Udział organizacji społecznych	Organizacje społeczne, których zadanie statutowe nie polega na prowadzeniu działalności gospodarczej, mogą w wypadkach przewidzianych w ustawie dla ochrony praw obywateli <u>spowodować wszczęcie postępowania, jak również brać udział w toczącym się postępowaniu.</u>	art. 8 otrzymuje brzmienie: Organizacje pozarządowe, których zadanie statutowe nie polega na prowadzeniu działalności gospodarczej, mogą dla ochrony praw obywateli, w wypadkach przewidzianych w ustawie, <u>wszczęć postępowanie oraz wziąć udział w toczącym się postępowaniu.</u>
CZĘŚĆ PIERWSZA. POSTĘPOWANIE ROZPOZNAWCZE.		
KSIĘGA I. PROCES. (w zakresie: Sąd, Prokurator, Organizacje Pozarządowe, Strony)		
Art.17 pkt 4 Właściwość sądów okręgowych	<i>Do właściwości sądów okręgowych należą sprawy:</i> 1) o prawa niemajątkowe i łącznie z nimi dochodzone roszczenia majątkowe oprócz spraw o ustalenie lub zaprzeczenie pochodzenia dziecka, o ustalenie bezskuteczności uznania ojcostwa oraz o rozwiązanie przysposobienia, 2) o ochronę praw autorskich i pokrewnych, jak również dotyczących wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, znaków towarowych, oznaczeń geograficznych i topografii układów scalonych oraz o ochronę innych praw na dobrach niematerialnych, 3) o roszczenia wynikające z Prawa prasowego, 4) o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych, a w postępowaniu w sprawach gospodarczych sto tysięcy złotych,	w art. 17 pkt 4 otrzymuje brzmienie: 4) o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych, a w postępowaniu w sprawach gospodarczych sto tysięcy złotych,

	<p>oprócz spraw o alimenty, o naruszenie posiadania, o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej między małżonkami, o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym oraz spraw rozpoznawanych w elektronicznym postępowaniu upominawczym, 4¹) o wydanie orzeczenia zastępującego uchwałę o podziale spółdzielni, 4²) o uchylenie, stwierdzenie nieważności albo o ustalenie nieistnienia uchwał organów osób prawnych lub jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, 4³) o zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji, 4⁴) o odszkodowanie z tytułu szkody wyrządzonej przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem. 5) (uchylony) 6) (uchylony)</p>	<p>oprócz spraw o alimenty, o naruszenie posiadania, o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej między małżonkami, o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym oraz spraw rozpoznawanych w elektronicznym postępowaniu upominawczym,</p>
<p>Art. 34.</p> <p>Właściwość w sprawach ze sporów wynikających z umów</p>	<p>Powództwo o ustalenie istnienia umowy, o jej wykonanie, rozwiązanie lub unieważnienie, jako też o odszkodowanie z powodu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy wytoczyć można przed sąd miejsca jej wykonania. W razie wątpliwości miejsce wykonania umowy powinno być stwierdzone dokumentem.</p>	<p>art. 34 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Powództwo o zawarcie umowy, ustalenie jej treści, o zmianę umowy oraz o ustalenie istnienia umowy, o jej wykonanie, rozwiązanie lub unieważnienie, a także o odszkodowanie z powodu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy można wytoczyć przed sąd miejsca jej wykonania. W razie wątpliwości miejsce wykonania umowy powinno być stwierdzone dokumentem.</p>
<p>Art. 54.</p> <p>Odesłanie Wyłączenie ławników, innych organów i prokuratora</p>	<p>Przepisy niniejszego działu stosuje się odpowiednio do wyłączenia ławników, jak również innych organów sądowych oraz prokuratora. Wniosek o wyłączenie ławnika sąd rozstrzyga zgodnie z przepisami poprzedzającymi, a wniosek o wyłączenie pozostałych osób przekazuje odpowiedniemu organowi nadrzędnemu.</p>	<p>art. 54 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Przepisy niniejszego działu stosuje się odpowiednio do wyłączenia referendarza sądowego, ławnika, jak również innych organów sądowych oraz prokuratora. Wniosek o wyłączenie referendarza sądowego oraz ławnika sąd rozstrzyga zgodnie z przepisami poprzedzającymi, a wniosek o wyłączenie pozostałych osób przekazuje odpowiedniemu organowi nadrzędnemu.</p>

<p>Tytuł III. Organizacje społeczne</p>	<p>Tytuł III. Organizacje społeczne</p>	<p>w części pierwszej w księdze pierwszej tytuł III otrzymuje brzmienie: Tytuł III. Organizacje pozarządowe</p>
<p>Art. 61. Zakres działania (zdolność postulacyjna organizacji pozarządowych)</p>	<p>§ 1. W sprawach o roszczenia alimentacyjne oraz w sprawach o ochronę konsumentów organizacje społeczne mogą wytaczać powództwa na rzecz obywateli.</p> <p>§ 2. W sprawach wymienionych w § 1 organizacja taka może wstąpić do postępowania w każdym jego stadium.</p> <p>§ 3. Organizacje społeczne, do których zadań statutowych należy ochrona środowiska albo ochrona praw własności przemysłowej, mogą w sprawach z tego zakresu wstąpić, za zgodą powoda, do postępowania w każdym jego stadium.</p> <p>§ 4. Organizacje społeczne, do których zadań statutowych należy ochrona równości oraz niedyskryminacji przez bezpośrednie lub pośrednie zróżnicowanie praw i obowiązków obywateli, mogą w sprawach o roszczenia z tego zakresu wytaczać za zgodą obywateli powództwa na ich rzecz oraz, za zgodą powoda, wstępować do postępowania w każdym jego stadium.</p> <p>§ 5. Organizacje społeczne, do których</p>	<p>art. 61 otrzymuje brzmienie: § 1. Organizacje pozarządowe w zakresie swoich zadań statutowych mogą, za zgodą osoby fizycznej wyrażoną na piśmie, wytaczać powództwa na jej rzecz w sprawach o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) alimenty; 2) ochronę środowiska; 3) ochronę konsumentów; 4) ochronę praw własności przemysłowej; 5) ochronę równości oraz niedyskryminacji przez bezpośrednie lub pośrednie zróżnicowanie praw i obowiązków obywateli. <p>§ 2. W sprawach wymienionych w § 1 organizacje pozarządowe w zakresie swoich zadań statutowych mogą, za zgodą osoby fizycznej wyrażoną na piśmie, przystąpić do niej w toczącym się postępowaniu.</p> <p>§ 3. Za zgodą przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną, wyrażoną na piśmie, organizacja pozarządowa, której jest on członkiem, może na jego rzecz wytoczyć powództwo lub przystąpić do niego w toczącym się postępowaniu w sporze z innym przedsiębiorcą o roszczenia wynikające z prowadzonej działalności gospodarczej.</p> <p>§ 4. Do pozwu lub pisma obejmującego przystąpienie organizacja pozarządowa dołącza wyrażoną na piśmie zgodę osoby fizycznej.</p>

	zadań statutowych należy pomoc ofiarom przestępstw, mogą w sprawach o roszczenia z tytułu odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym, który stanowi przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego w postępowaniu karnym, wytaczać za zgodą obywateli powództwa na ich rzecz oraz, za zgodą powoda, wstępować do postępowania w każdym jego stadium.	
Art. 62. Forma działania (odpowiednie stosowanie przepisów o prokuraturze)	Do organizacji społecznych wnoszących powództwa na rzecz obywateli , jak również do uczestnictwa takich organizacji w postępowaniu dla ochrony praw obywateli, stosuje się odpowiednio przepisy o prokuratorze.	Art. 62 otrzymuje brzmienie: § 1. Do organizacji pozarządowych wytaczających powództwa na rzecz osób fizycznych stosuje się odpowiednio przepisy o prokuratorze wytaczającym powództwo na rzecz oznaczonej osoby, z wyjątkiem art. 58 zdanie drugie. § 2. Do przystąpienia organizacji pozarządowych do strony w toczącym się postępowaniu stosuje się odpowiednio przepisy o interwencji ubocznej, do której nie mają odpowiedniego zastosowania przepisy o współuczestnictwie jednolitym.
Art. 63. Przedstawienie poglądu przez organizacje pozarządowe	Organizacje wymienione w artykułach poprzedzających, które nie uczestniczą w sprawie, mogą przedstawiać sądowi istotny dla sprawy pogląd wyrażony w uchwale lub oświadczeniu ich należycie umocowanych organów.	art. 63 otrzymuje brzmienie: Organizacje pozarządowe wymienione w artykułach poprzedzających, które nie uczestniczą w sprawie, mogą przedstawiać sądowi istotny dla sprawy pogląd wyrażony w uchwale lub w oświadczeniu ich należycie umocowanych organów.
Art. 63 ³ Kompetencje	W sprawach o ochronę interesów konsumentów powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów może wytaczać powództwa na rzecz obywateli, a także wstępować, za zgodą powoda, do postępowania w tych sprawach w każdym jego stadium.	art. 63 ³ otrzymuje brzmienie: W sprawach o ochronę konsumentów powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów może wytaczać powództwa na rzecz obywateli, a także wstępować, za zgodą powoda, do postępowania w tych sprawach w każdym jego stadium.
Art. 64. Zdolność sądowa	§ 1. Każda osoba fizyczna i prawna ma	w art. 64 uchyla się § 2 § 1. Każda osoba fizyczna i prawna ma zdolność występowania w procesie jako

	<p>zdolność występowania w procesie jako strona (zdolność sądowa).</p> <p>§ 11 Zdolność sądową mają także jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną.</p> <p>§ 2. Zdolność sądową mają także organizacje społeczne dopuszczone do działania na podstawie obowiązujących przepisów, choćby nie posiadały osobowości prawnej</p>	<p>strona (zdolność sądowa).</p> <p>§ 11 Zdolność sądową mają także jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną.</p> <p>~~§ 2. Zdolność sądową mają także organizacje społeczne dopuszczone do działania na podstawie obowiązujących przepisów, choćby nie posiadały osobowości prawnej~~</p>
<p>Art. 65 § 1</p> <p>Zdolność procesowa</p>	<p>Zdolność do czynności procesowych (zdolność procesową) mają osoby fizyczne posiadające pełną zdolność do czynności prawnych, osoby prawne, inne jednostki organizacyjne oraz organizacje społeczne, o których mowa w art. 64.</p>	<p>art. 65 § 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Zdolność do czynności procesowych (zdolność procesową) mają osoby fizyczne posiadające pełną zdolność do czynności prawnych, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne, o których mowa w art. <u>64 § 1¹</u>.</p>
<p>Art. 67 § 1</p> <p>Działanie osób prawnych (ich zdolność procesowa)</p>	<p>Osoby prawne, inne jednostki organizacyjne oraz organizacje społeczne mające zdolność sądową dokonują czynności procesowych przez swoje organy albo przez osoby uprawnione do działania w ich imieniu.</p>	<p>art. 67 § 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Osoby prawne oraz jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 64 § 1¹, dokonują czynności procesowych przez swoje organy albo przez osoby uprawnione do działania w ich imieniu.</p>
<p>Art. 89 § 1</p> <p>Forma pełnomocnictwa (obowiązek dołączenia pełnomocnictwa)</p>	<p>Pełnomocnik jest obowiązany przy pierwszej czynności procesowej dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa. Adwokat, radca prawny, rzecznik patentowy, a także radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa mogą sami uwierzytelnić odpis udzielonego im pełnomocnictwa oraz odpisy innych dokumentów wykazujących ich umocowanie. Sąd może w razie wątpliwości zażądać urzędowego poświadczenia podpisu strony. Zdania pierwszego nie stosuje się w przypadku dokonania czynności procesowej w elektronicznym postępowaniu upominawczym, jednak pełnomocnik powinien powołać się na pełnomocnictwo, wskazując jego datę,</p>	<p>art. 89 § 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Pełnomocnik jest obowiązany przy pierwszej czynności procesowej dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa wraz z odpisem dla strony przeciwnej. Adwokat, radca prawny, rzecznik patentowy, a także radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa mogą sami uwierzytelnić odpis udzielonego im pełnomocnictwa oraz odpisy innych dokumentów wykazujących ich umocowanie. Sąd może w razie wątpliwości zażądać urzędowego poświadczenia podpisu strony. Zdania pierwszego nie stosuje się w przypadku dokonania czynności procesowej w elektronicznym postępowaniu upominawczym, jednak pełnomocnik powinien powołać się na</p>

	zakres oraz okoliczności wymienione w art. 87.	pełnomocnictwo, wskazując jego datę, zakres oraz okoliczności wymienione w art. 87.
KSIĘGA I. PROCES. (Postępowanie)		
Art. 125 Pisma procesowe – Pojęcie, forma	<p>§ 1. <i>Pisma procesowe obejmują wnioski i oświadczenia stron składane poza rozprawą.</i></p> <p>§ 2. Jeżeli przepis szczególny tak stanowi, pisma procesowe wnosi się na urzędowych formularzach lub za pomocą systemu teleinformatycznego (drogą elektroniczną) lub na informatycznych nośnikach danych.</p> <p>§ 3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzory i sposób udostępniania stronom urzędowych formularzy, o których mowa w § 2, odpowiadających wymaganiom przewidzianym dla pism procesowych, szczególnym wymaganiom postępowania, w którym mają być stosowane, oraz zawierających niezbędne pouczenia dla stron co do sposobu ich wypełniania, wnoszenia i skutków niedostosowania pisma do tych wymagań. Urzędowe formularze powinny być udostępniane w siedzibach sądów oraz poza sądami, w dogodny dla stron sposób, za</p>	<p>w art. 125:</p> <p>a) § 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>« § 2. Jeżeli przepis szczególny tak stanowi, pisma procesowe wnosi się na urzędowych formularzach. »,</p> <p>b) dodaje się § 2¹ w brzmieniu:</p> <p>§ 2¹. Jeżeli przepis szczególny tak stanowi, pisma procesowe wnosi się za pomocą systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe (drogą elektroniczną). Jeżeli przepis szczególny przewiduje, że pisma wnosi się wyłącznie drogą elektroniczną, <u>pisma niewniesione tą drogą</u> nie wywołują skutków prawnych, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma do sądu.</p> <p>c) § 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzory i sposób udostępniania stronom urzędowych formularzy, o których mowa w § 2, odpowiadających wymaganiom przewidzianym dla pism procesowych, szczególnym wymaganiom postępowania, w którym mają być stosowane, oraz zawierających niezbędne pouczenia dla stron, co do sposobu ich wypełniania, wnoszenia i skutków niedostosowania pisma do tych wymagań, uwzględniając, że urzędowe formularze powinny być udostępniane w siedzibach sądów oraz <u>bezpłatnie w sieci Internet</u> w formie pozwalającej na dogodną edycję treści</p>

	<p>niewygórowaną odpłatnością.</p> <p>§ 4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i termin wprowadzenia techniki informatycznej, warunki, jakim powinny odpowiadać informatyczne nośniki danych, na których pisma procesowe mają być wnoszone, tryb odtwarzania danych na nich zawartych oraz sposób ich przechowywania i zabezpieczania, uwzględniając stan wyposażenia sądów w odpowiednie środki techniczne i poziom rozwoju technik informatycznych.</p>	<p>formularza.</p> <p>d) dodaje się § 3¹ w brzmieniu:</p> <p>§ 3¹. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia, sposób wnoszenia pism procesowych drogą elektroniczną, mając na względzie skuteczność wnoszenia pism, szczególne wymagania postępowań obsługiwanych przez system teleinformatyczny oraz ochronę praw osób wnoszących pisma.</p> <p>e) uchyla się § 4;</p>
<p>Art. 127.</p> <p>Pisma przygotowawcze</p>	<p>W pismach procesowych mających na celu przygotowanie rozprawy (pisma przygotowawcze) należy podać zwięźle stan sprawy, wypowiedzieć się co do twierdzeń strony przeciwnej i dowodów przez nią powołanych, wreszcie wskazać dowody, które mają być przedstawione na rozprawie, lub je załączyć.</p>	<p>art. 127 otrzymuje brzmienie:</p> <p>W pismach procesowych mających na celu przygotowanie rozprawy (pisma przygotowawcze) należy podać zwięźle stan sprawy, wypowiedzieć się co do twierdzeń strony przeciwnej i dowodów przez nią powołanych, wreszcie wskazać dowody, które mają być przedstawione na rozprawie, lub je załączyć. W pismach przygotowawczych strony mogą wskazywać podstawy prawne swoich żądań lub wniosków.</p>
<p>Art. 130¹</p> <p>Urzędowe formularze</p>	<p><i>§ 1. (utracił moc)</i></p> <p><i>§ 1¹. Jeżeli pismo procesowe, które powinno być wniesione na urzędowym formularzu, nie zostało wniesione na takim formularzu lub nie może otrzymać prawidłowego biegu na skutek</i></p>	<p>w art. 130¹ uchyla się § 3</p>

	<p><i>niezachowania innych warunków formalnych, przewodniczący wzywa stronę do jego poprawienia lub uzupełnienia w terminie tygodniowym, przesyłając złożone pismo. Wezwanie powinno wskazywać wszystkie braki pisma oraz zawierać pouczenie o treści § 2.</i></p> <p><i>§ 2. W razie bezskutecznego upływu terminu lub ponownego złożenia pisma dotkniętego brakami przewodniczący zarządza zwrot pisma. Sprzeciw od wyroku zaocznego, zarzuty od nakazu zapłaty oraz sprzeciw od nakazu zapłaty sąd odrzuca.</i></p> <p>§ 3. Przepisy § 1¹ i § 2 stosuje się odpowiednio do pism, które powinny być wniesione na informatycznych nośnikach danych.</p> <p>§ 4. (uchylony)</p>	
<p>Art. 139</p> <p>Nieemożność doręczenia lub odmowa przyjęcia</p>	<p><i>§ 1. W razie niemożności doręczenia w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających, pismo przesłane za pośrednictwem operatora publicznego lub innego operatora pocztowego należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, a doręczane w inny sposób - w urzędzie właściwej gminy, umieszczając zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem, gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć.</i></p> <p><i>§ 2. Jeżeli adresat odmawia przyjęcia pisma, doręczenie uważa się za dokonane. W takim przypadku doręczający zwraca pismo do sądu z adnotacją o odmowie jego przyjęcia.</i></p> <p><i>§ 3. Pisma dla osób prawnych, organizacji, osób fizycznych podlegających wpisowi do rejestru albo ewidencji na podstawie odrębnych przepisów - w razie niemożności doręczenia w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających z uwagi na nieujawnienie w rejestrze albo w ewidencji zmiany adresu, a w przypadku osób fizycznych miejsca zamieszkania i adresu - pozostawia się w aktach sprawy ze</i></p>	<p>w art. 139 po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:</p> <p>§ 1¹. Pismo złożone w placówce pocztowej operatora publicznego lub innego operatora pocztowego może zostać odebrane także przez osobę upoważnioną na podstawie pełnomocnictwa pocztowego do odbioru przesyłek pocztowych, o którym mowa w przepisach określających warunki wykonywania powszechnych usług pocztowych, wydanych na podstawie ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. - Prawo pocztowe (Dz.U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1159, z późn. zm.²⁾).</p>

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 171, poz. 1016.

	<p>skutkiem doręczenia, chyba że nowe miejsce zamieszkania i adres są sądowi znane.</p> <p>§ 4. Sąd rejestrowy przy ogłoszeniu lub doręczeniu postanowienia o pierwszym wpisie poucza wnioskodawcę o skutkach zaniedbania ujawnienia w rejestrze zmian określonych w § 3.</p>	
<p>Art. 153</p> <p>Posiedzenie przy drzwiach zamkniętych</p>	<p>§ 1. Sąd z urzędu zarządza odbycie całego posiedzenia lub jego części przy drzwiach zamkniętych, jeżeli publiczne rozpoznanie sprawy zagraża porządkowi publicznemu lub moralności lub jeżeli mogą być ujawnione okoliczności objęte ochroną informacji niejawnych.</p> <p>§ 2. Sąd może zarządzić odbycie posiedzenia przy drzwiach zamkniętych również na wniosek strony, jeżeli podane przez nią przyczyny uzna za uzasadnione lub jeżeli roztrąsane być mają szczegóły życia rodzinnego. Postępowanie dotyczące tego wniosku odbywa się przy drzwiach zamkniętych. Postanowienie w tym przedmiocie sąd ogłasza publicznie.</p>	<p>w art. 153:</p> <p>a) po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu: § 1¹. Sąd na wniosek strony zarządza odbycie posiedzenia lub jego części przy drzwiach zamkniętych, gdy mogą być ujawnione okoliczności stanowiące tajemnicę jej przedsiębiorstwa.</p> <p>b) § 2 otrzymuje brzmienie: § 2. Sąd może ponadto zarządzić odbycie posiedzenia lub jego części przy drzwiach zamkniętych na wniosek strony, jeżeli podane przez nią przyczyny uzna za uzasadnione lub jeżeli roztrąsane być mają szczegóły życia rodzinnego. Postępowanie dotyczące tego wniosku odbywa się przy drzwiach zamkniętych. Postanowienie w tym przedmiocie sąd ogłasza publicznie.</p>
<p>Art. 158</p> <p>Treść protokołu</p>	<p>§ 2. Jeżeli przebiegu posiedzenia nie utrwała się za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk albo obraz i dźwięk, protokół sporządzony pisemnie powinien, oprócz danych i okoliczności określonych w § 1, zawierać wnioski oraz twierdzenia stron, a także wyniki postępowania dowodowego oraz inne okoliczności istotne dla przebiegu posiedzenia; zamiast podania wniosków i twierdzeń można w protokole powołać się na pisma przygotowawcze.</p>	<p>w art. 158 § 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 2. Jeżeli przebiegu posiedzenia nie utrwała się za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk albo obraz i dźwięk, protokół sporządzony pisemnie powinien, oprócz danych i okoliczności określonych w § 1, zawierać wnioski oraz twierdzenia stron, udzielone pouczenia, a także wyniki postępowania dowodowego oraz inne okoliczności istotne dla przebiegu posiedzenia; zamiast podania wniosków i twierdzeń można w protokole powołać się na pisma przygotowawcze.</p>
<p>Art. 174</p> <p>Zawieszenie postępowania z urzędu</p>	<p>§ 1. Sąd zawiesza postępowanie z urzędu:</p> <p>1) w razie śmierci strony lub jej przedstawiciela ustawowego, utraty przez</p>	<p>w art. 174:</p> <p>a) w § 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:</p>

	<p>nich zdolności procesowej, utraty przez stronę zdolności sądowej lub utraty przez przedstawiciela ustawowego charakteru takiego przedstawiciela;</p> <p>2) jeżeli w składzie organów jednostki organizacyjnej będącej stroną zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie;</p> <p>3) jeżeli strona lub jej przedstawiciel ustawy znajduje się w miejscowości pozbawionej wskutek nadzwyczajnych wydarzeń komunikacji z siedzibą sądu;</p> <p>4) jeżeli postępowanie dotyczy masy upadłości i ogłoszono upadłość z możliwością zawarcia układu, a strona pozbawiona została prawa zarządu masą upadłości, albo ogłoszono upadłość obejmującą likwidację majątku powoda.</p> <p>§ 2. W wypadkach wymienionych w § 1 pkt 1 i 4 zawieszenie ma skutek od chwili zdarzeń, które je spowodowały. Zawieszając postępowanie, sąd z urzędu uchyła orzeczenia wydane po nastąpieniu tych zdarzeń, chyba że nastąpiły one po zamknięciu rozprawy.</p> <p>§ 3. W wypadku, o którym mowa w § 1 pkt 4, sąd zawiadamia syndyka albo zarządcę o trwającym postępowaniu, wyznaczając mu odpowiedni termin do wstąpienia do tego postępowania. Brak oświadczenia syndyka albo zarządcy w wyznaczonym terminie uznaje się za odmowę wstąpienia do postępowania.</p>	<p>4) jeżeli postępowanie dotyczy masy upadłości i ogłoszono upadłość z możliwością zawarcia układu, a strona pozbawiona została prawa zarządu masą upadłości, albo ogłoszono upadłość obejmującą likwidację majątku strony;</p> <p>b) § 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 3. W wypadku, o którym mowa w § 1 pkt 4, sąd wezwie syndyka albo zarządcę masy upadłości do wzięcia udziału w sprawie, a jeżeli syndyk albo zarządca może odmówić wstąpienia do postępowania, sąd wyznaczy mu odpowiedni termin do złożenia oświadczenia. Niezłożenie w terminie oświadczenia co do wstąpienia do postępowania uważa się za odmowę wstąpienia.</p>
<p>Art. 180 § 1</p> <p>Podjęcie postępowania z urzędu</p>	<p>§ 1. Sąd postanowi podjąć postępowanie z urzędu, gdy ustanie przyczyna zawieszenia, w szczególności:</p> <p>1) w razie śmierci strony - z chwilą zgłoszenia się lub wskazania następców prawnych zmarłego albo z chwilą ustanowienia we właściwej drodze kuratora spadku;</p> <p>2) w razie utraty zdolności sądowej - z chwilą ustalenia ogólnego następcy prawnego;</p> <p>3) w razie braku przedstawiciela ustawowego - z chwilą jego ustanowienia;</p> <p>4) gdy rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego postępowania - z chwilą</p>	<p>w art. 180 w § 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:</p>

	<p><i>uprawomocnienia się orzeczenia kończącego to postępowanie; sąd może jednak i przedtem, stosownie do okoliczności, podjąć dalsze postępowanie;</i></p> <p>5) jeżeli postępowanie dotyczy masy upadłości i ogłoszenia upadłości z możliwością zawarcia układu, a strona pozbawiona została prawa zarządu masą upadłości, albo ogłoszono upadłość obejmującą likwidację majątku powoda - z chwilą złożenia przez syndyka lub zarządcę oświadczenia w przedmiocie wstąpienia do postępowania. W razie odmowy wstąpienia przez nich do postępowania, sprawa toczy się z udziałem upadłego.</p> <p><i>§ 2. Jeżeli w ciągu roku od dnia postanowienia o zawieszeniu postępowania nie zgłoszą się lub nie zostaną wskazani następcy prawni zmarłej strony, sąd może z urzędu zwrócić się do sądu spadku o ustanowienie kuratora spadku, chyba że kurator taki już wcześniej został ustanowiony.</i></p>	<p>5) w razie ogłoszenia upadłości strony - z chwilą zgłoszenia się lub wskazania syndyka albo zarządcy masy upadłości, a jeżeli syndyk albo zarządca może odmówić wstąpienia do postępowania - z chwilą złożenia przez niego oświadczenia; w przypadku odmowy wstąpienia do postępowania przez syndyka albo zarządcę masy upadłości, postępowanie podejmuje się z udziałem upadłego.</p>
<p>Art. 182¹</p> <p>Postanowienie o umorzeniu postępowania</p>	<p>§ 1. Jeżeli ogłoszono upadłość obejmującą likwidację majątku pozwanego, a postępowanie dotyczy masy upadłości, sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania. Postanowienie może zapaść na posiedzeniu niejawnym. Przepisu art. 108 § 1 nie stosuje się.</p> <p>§ 2. W przypadku ponownego wytoczenia powództwa w terminie trzech miesięcy po prawomocnej odmowie uznania wierzytelności, uchyleniu, prawomocnym zakończeniu albo umorzeniu postępowania upadłościowego, zachowane zostają skutki, jakie ustawa wiąże z poprzednio wytoczonym powództwem. Postępowanie dowodowe nie wymaga powtórzenia.</p> <p>§ 3. Przepis § 2 stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany postanowienia o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku pozwanego na postanowienie o ogłoszeniu upadłości z możliwością</p>	<p>uchyla się art. 182¹</p>

<p>Art. 183² § 3</p> <p>Mediator</p>	<p>zawarcia układu.</p> <p>§ 1. Mediatorem może być osoba fizyczna mająca pełną zdolność do czynności prawnych, korzystająca w pełni z praw publicznych.</p> <p>§ 2. Mediatorem nie może być sędzia. Nie dotyczy to sędziów w stanie spoczynku.</p> <p>§ 3. Organizacje społeczne i zawodowe mogą prowadzić listy stałych mediatorów oraz tworzyć ośrodki mediacyjne. Wpis na listę wymaga wyrażonej na piśmie zgody mediatora. Informację o listach stałych mediatorów oraz o ośrodkach mediacyjnych przekazuje się prezesowi sądu okręgowego.</p> <p>§ 4. Stały mediator może odmówić prowadzenia mediacji tylko z ważnych powodów, o których jest obowiązany niezwłocznie powiadomić strony, a jeżeli strony do mediacji skierował sąd - również sąd.</p>	<p>w art. 183² § 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 3. Organizacje pozarządowe w zakresie swoich zadań statutowych oraz uczelnie mogą prowadzić listy stałych mediatorów oraz tworzyć ośrodki mediacyjne. Wpis na listę wymaga wyrażonej na piśmie zgody mediatora. Informację o listach stałych mediatorów oraz o ośrodkach mediacyjnych przekazuje się prezesowi sądu okręgowego.</p>
<p>Art. 183¹²</p> <p>Protokół z przebiegu mediacji</p>	<p>§ 1. Z przebiegu mediacji sporządza się protokół, w którym oznacza się miejsce i czas przeprowadzenia mediacji, a także imię, nazwisko (nazwę) i adresy stron, imię i nazwisko oraz adres mediatora, a ponadto wynik mediacji. Protokół podpisuje mediator.</p> <p>§ 2. Jeżeli strony zawarły ugodę przed mediatorem, ugodę zamieszcza się w protokole albo załącza się do niego. Strony podpisują ugodę. Niemożność podpisania ugody mediator stwierdza w protokole.</p> <p>§ 3. Mediator doręcza stronom odpis protokołu.</p>	<p>w art. 183¹² po § 2 dodaje się § 2¹ w brzmieniu:</p> <p>§ 2¹. Przez podpisanie ugody strony wyrażają zgodę na wystąpienie do sądu z wnioskiem o jej zatwierdzenie, o czym mediator informuje strony.</p>
<p>Art. 183¹⁵ § 1</p> <p>Moc wiążąca ugody</p>	<p>§ 1. Ugoda zawarta przed mediatorem ma po jej zatwierdzeniu przez sąd moc prawną ugody zawartej przed sądem.</p> <p>§ 2. Przepis § 1 nie uchybia przepisom o szczególnej formie czynności prawnej.</p>	<p>w art. 183¹⁵ § 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 1. Ugoda zawarta przed mediatorem, po jej zatwierdzeniu przez sąd, ma moc prawną ugody zawartej przed sądem. Ugoda zawarta przed mediatorem, którą zatwierdzono przez nadanie jej klauzuli wykonalności, jest tytułem wykonawczym.</p>

KSIĘGA I. PROCES. (Postępowanie) Pozew.		
Art. 187 ² Pozew na informatycznych nośniki danych	W sprawach, o których mowa w artykule poprzedzającym, pozew wnosi się na informatycznych nośnikach danych, jeżeli przepis szczególny tak stanowi.	uchyla się art. 187 ² ;
KSIĘGA I. PROCES. (Postępowanie) Rozprawa.		
Art. 207. Odpowiedź na pozew	<p>§ 1. Pozwany może przed pierwszą rozprawą wnieść odpowiedź na pozew.</p> <p>§ 2. <u>W sprawach zawitych lub rozrachunkowych</u> przewodniczący może zarządzić przed pierwszą rozprawą wniesienie odpowiedzi na pozew lub także w miarę potrzeby wymianę przez strony dalszych pism przygotowawczych, przy czym oznaczy porządek składania pism, termin, w którym pisma należy złożyć, i okoliczności, które mają być wyjaśnione. W toku sprawy wymianę pism może zarządzić sąd.</p> <p>§ 3. Stronę reprezentowaną przez adwokata, radcę prawnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa przewodniczący może zobowiązać do złożenia w wyznaczonym terminie pisma przygotowawczego, w którym strona jest obowiązana do powołania wszystkich twierdzeń, zarzutów i dowodów pod rygorem utraty prawa powoływania ich w toku dalszego postępowania.</p>	art. 207 otrzymuje brzmienie: <p>§ 1. Pozwany może przed pierwszym posiedzeniem wyznaczonym na rozprawę wnieść odpowiedź na pozew.</p> <p>§ 2. Przewodniczący może zarządzić wniesienie odpowiedzi na pozew w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż dwa tygodnie.</p> <p>§ 3. Przewodniczący może także przed pierwszym posiedzeniem wyznaczonym na rozprawę zobowiązać strony do złożenia dalszych pism przygotowawczych, oznaczając porządek składania pism, termin, w którym należy je złożyć, i okoliczności, które mają być wyjaśnione. <u>W toku sprawy złożenie pism przygotowawczych następuje tylko wtedy, gdy sąd tak postanowi, chyba że pismo obejmuje wyłącznie wniosek o przeprowadzenie dowodu. Sąd może wydać postanowienie na posiedzeniu niejawnym.</u></p> <p>§ 4. W wypadkach, o których mowa w § 3, przewodniczący lub sąd mogą wysłuchać strony na posiedzeniu niejawnym.</p> <p>§ 5. Zarządzając doręczenie pozwu, odpowiedzi na pozew lub złożenie dalszych pism przygotowawczych, przewodniczący albo sąd, jeżeli postanowił o złożeniu pism przygotowawczych w toku sprawy, pouczają strony o treści § 6.</p> <p>§ 6. Sąd pomija spóźnione twierdzenia</p>

		<p>i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w pozwie, odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności.</p> <p>§ 7. Odpowiedź na pozew złożona z naruszeniem § 2 podlega zwrotowi; zwrotowi podlega także pismo przygotowawcze złożone z naruszeniem § 3.</p>
<p>Art. . 210</p> <p>Przebieg rozprawy</p>	<p><i>§ 1. Rozprawa odbywa się w ten sposób, że po wywołaniu sprawy strony - najpierw powód, a potem pozwany - zgłaszają ustnie swe żądania i wnioski oraz przedstawiają twierdzenia i dowody na ich poparcie. Strony mogą ponadto wskazywać podstawy prawne swych żądań i wniosków. Na żądanie prokuratora sąd udziela mu głosu w każdym stanie rozprawy; <u>art. 62</u> nie stosuje się.</i></p> <p><i>§ 2. Każda ze stron obowiązana jest do złożenia oświadczenia co do twierdzeń strony przeciwnej, dotyczących okoliczności faktycznych.</i></p> <p><i>§ 3. Ponadto rozprawa obejmuje, stosownie do okoliczności, postępowanie dowodowe i roztrząsanie jego wyników.</i></p>	<p>w art. 210 po § 2 dodaje się § 2¹ w brzmieniu:</p> <p>§ 2¹. Sąd poucza stronę występującą w sprawie bez adwokata, radcy prawnego, rzecznika patentowego lub radcy Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa o treści art. 162, 207, 217, 229 i 230.</p>
<p>Art. 212.</p> <p>Ustalenie okoliczności bezspornych</p>	<p>Przewodniczący, jeżeli to możliwe, jeszcze przed wszczęciem postępowania dowodowego powinien przez zadawanie pytań stronom ustalić, jakie z istotnych okoliczności sprawy są między nimi sporne, i dążyć do ich wyjaśnienia. W razie uzasadnionej potrzeby może udzielić stronom niezbędnych pouczeń, a stosownie do okoliczności zwraca im uwagę na celowość ustanowienia pełnomocnika procesowego. W sprawach o alimenty i o naprawienie szkody wyrządzonej czynem</p>	<p>art. 212 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 1. Sąd na rozprawie przez zadawanie pytań stronom dąży do tego, aby strony przytoczyły lub uzupełniły twierdzenia lub dowody na ich poparcie oraz udzieliły wyjaśnień koniecznych dla zgodnego z prawdą ustalenia podstawy faktycznej dochodzonych przez nie praw lub roszczeń. W ten sam sposób sąd dąży do wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, które są sporne.</p> <p>§ 2. W razie uzasadnionej potrzeby przewodniczący może udzielić stronom</p>

	niedozwolonym przewodniczący poucza powoda występującego w sprawie bez adwokata lub radcy prawnego o roszczeniach wynikających z przytoczonych przez niego faktów.	niezbędnych pouczeń, a stosownie do okoliczności zwraca uwagę na celowość ustanowienia pełnomocnika procesowego.
Art. 217 Termin przedstawienia faktów i dowodów	<p>§ 1. Strona może aż do zamknięcia rozprawy przytaczać okoliczności faktyczne i dowody na uzasadnienie swych wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej, z zastrzeżeniem niekorzystnych skutków, jakie według przepisów niniejszego kodeksu mogą dla niej wyniknąć z działania na zwłokę lub niezastosowania się do zarządzeń przewodniczącego i postanowień sądu.</p> <p>§ 2. Sąd pominie środki dowodowe, jeżeli okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione lub jeżeli strona powołuje dowody jedynie dla zwłoki.</p>	<p>art. 217 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 1. Strona może aż do zamknięcia rozprawy przytaczać okoliczności faktyczne i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej. ~~z zastrzeżeniem niekorzystnych skutków, jakie według przepisów niniejszego kodeksu mogą dla niej wyniknąć z działania na zwłokę lub niezastosowania się do zarządzeń przewodniczącego i postanowień sądu.~~</p> <p>§ 2. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich we właściwym czasie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności.</p> <p>§ 3. Sąd pomija twierdzenia i dowody, jeżeli są powoływane jedynie dla zwłoki lub okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione.</p>
<p>KSIĘGA I. PROCES. (Postępowanie) Dowody.</p>		
Art. 244 § 2 Dokumenty urzędowe	<p>§ 1. <i>Dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone.</i></p> <p>§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do dokumentów urzędowych sporządzonych przez organizacje zawodowe, samorządowe, spółdzielcze i inne organizacje społeczne w zakresie zleconych im</p>	<p>w art. 244 § 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do dokumentów urzędowych sporządzonych przez organizacje zawodowe, samorządowe, spółdzielcze i inne organizacje pozarządowe w zakresie zleconych im przez ustawę</p>

	przez ustawę spraw z dziedziny administracji publicznej.	spraw z dziedziny administracji publicznej.
Art. 269 § 1 Sposób składania przyrzeczenia	§ 1. Świadek składa przyrzeczenie, powtarzając za sędzią lub odczytując na głos tekst przyrzeczenia, przy czym wszyscy - nie wyłączając sędziów - stoją. § 2. <i>Niemi i głusi składają przyrzeczenie przez podpisanie jego tekstu lub przy pomocy biegłego.</i>	w art. 269 § 1 otrzymuje brzmienie: § 1. Świadek składa przyrzeczenie, powtarzając za sędzią lub odczytując na głos tekst przyrzeczenia, przy czym wszyscy - z wyjątkiem sędziów - stoją.
Art. 301. Przesłuchanie stron - beneficjent powództwa (powództwo na rzecz oznaczonej osoby)	Jeżeli powództwo jest wytoczone przez prokuratora lub organizację społeczną na rzecz oznaczonej osoby, przesłuchuje się w charakterze strony powodowej tę osobę, chociażby nie przystąpiła ona do sprawy.	art. 301 otrzymuje brzmienie: Jeżeli powództwo jest wytoczone przez prokuratora lub organizację pozarządową na rzecz oznaczonej osoby, przesłuchuje się w charakterze strony powodowej tę osobę, chociażby nie przystąpiła ona do sprawy.
KSIĘGA I. PROCES. (Postępowanie) Orzeczenia.		
Art. 327. Pouczenie stron	§ 1. Stronie działającej bez adwokata, radcy prawnego lub rzeczownika patentowego, obecnej przy ogłoszeniu wyroku, przewodniczący udzieli wskazówek co do sposobu i terminów wniesienia środka zaskarżenia. Jeżeli zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych jest obowiązkowe, należy pouczyć stronę o treści przepisów o obowiązkowym zastępstwie oraz o skutkach niezastosowania się do tych przepisów. § 2. <i>Stronie działającej bez adwokata, radcy prawnego lub rzeczownika patentowego, która na skutek pozbawienia wolności była nieobecna przy ogłoszeniu wyroku, sąd z urzędu w ciągu tygodnia od dnia ogłoszenia wyroku doręcza odpis jego sentencji z pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia.</i>	w art. 327 § 1 otrzymuje brzmienie: § 1. Stronie działającej bez adwokata, radcy prawnego, rzeczownika patentowego lub radcy Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa , obecnej przy ogłoszeniu wyroku, przewodniczący udzieli wskazówek co do sposobu i terminów wniesienia środka zaskarżenia. Jeżeli zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych jest obowiązkowe, należy pouczyć stronę o treści przepisów o obowiązkowym zastępstwie oraz o skutkach niezastosowania się do tych przepisów.

<p>Art. 343.</p> <p>Doręczenie Wyroki zaoczne</p>	<p>Wyroki zaoczne doręcza się z urzędu obu stronom z pouczeniem o przysługujących im środkach zaskarżenia.</p>	<p>art. 343 otrzymuje brzmienie:</p> <p>« Wyroki zaoczne doręcza się z urzędu obu stronom z pouczeniem o przysługujących im środkach zaskarżenia. Pozwanego poucza się także o treści art. 344 § 2 zdanie drugie.»</p>
<p>Art. 344.</p> <p>Sprzeciw od wyroku zaocznego</p>	<p>§ 1. Pozwany, przeciwko któremu zapadł wyrok zaoczny, może złożyć sprzeciw w ciągu tygodnia od doręczenia mu wyroku.</p> <p>§ 2. W piśmie zawierającym sprzeciw pozwany powinien przytoczyć zarzuty przeciwko żądaniu pozwu oraz fakty i dowody na ich uzasadnienie.</p> <p>§ 3. <i>Sprzeciw złożony po terminie oraz przeciw, którego braków strona w wyznaczonym terminie nie uzupełniła, a także sprzeciw nieopłacony, sąd odrzuca na posiedzeniu niejawnym.</i></p>	<p>w art. 344 § 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>« § 1. Pozwany, przeciwko któremu zapadł wyrok zaoczny, może złożyć sprzeciw w ciągu dwóch tygodni od doręczenia mu wyroku.</p> <p>§ 2. W piśmie zawierającym sprzeciw pozwany powinien przytoczyć zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy, oraz okoliczności faktyczne i dowody. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w sprzeciwie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. »</p>
<p>Art. 357. § 2</p> <p>Uzasadnienie; doręczenie postanowienia sądu.</p>	<p>§ 1. <i>Postanowienia ogłoszone na posiedzeniu jawnym sąd uzasadnia tylko wtedy, gdy podlegają one zaskarżeniu, i tylko na żądanie strony zgłoszone w terminie tygodniowym od dnia ogłoszenia postanowienia. Postanowienia te doręcza się tylko tej stronie, która zażądała sporządzenia uzasadnienia i doręczenia postanowienia z uzasadnieniem.</i></p> <p>§ 2. Postanowienia wydane na posiedzeniu niejawnym sąd doręcza z urzędu obu stronom, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Gdy stronie przysługuje środek zaskarżenia, postanowienie należy doręczyć z uzasadnieniem; doręczając postanowienie, należy pouczyć stronę występującą w sprawie bez adwokata, radcy prawnego lub rzecznika patentowego o dopuszczalności, terminie i sposobie wniesienia środka</p>	<p>w art. 357 § 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>« § 2. Postanowienia wydane na posiedzeniu niejawnym sąd doręcza z urzędu obu stronom, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Gdy stronie przysługuje środek zaskarżenia, postanowienie należy doręczyć z uzasadnieniem; doręczając postanowienie, należy pouczyć stronę występującą w sprawie bez adwokata, radcy prawnego, rzecznika patentowego lub radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa o</p>

	<p>zaskarżenia.</p> <p><i>§ 3. Uzasadnienie, o którym mowa w paragrafach poprzedzających, należy sporządzić w ciągu tygodnia od dnia wydania postanowienia na posiedzeniu niejawnym. Jeżeli postanowienie wydano na posiedzeniu jawnym, termin tygodniowy liczy się od dnia, w którym zażądano jego doręczenia, a gdy żądania takiego nie było - od dnia wniesienia zażalenia.</i></p> <p><i>§ 4. Postanowień, które odnoszą się wyłącznie do innych osób (świadka, biegłego, osoby trzeciej), nie doręcza się stronom; osobom, których te postanowienia dotyczą, doręcza się je tylko wówczas, gdy nie były one obecne na posiedzeniu, na którym postanowienia te zostały wydane.</i></p>	<p>dopuszczalności, terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia. »;</p>
<p>KSIĘGA I. PROCES. (Postępowanie) Środki odwoławcze</p>		
<p>Art. 369. § 3</p> <p>Termin wniesienia apelacji</p>	<p><i>§ 1. Apelację wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem.</i></p> <p><i>§ 2. Jeżeli strona nie zażądała uzasadnienia wyroku w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji, termin do wniesienia apelacji biegnie od dnia, w którym upłynął termin do żądania uzasadnienia.</i></p>	<p>w art. 369 dodaje się § 3 w brzmieniu:</p> <p>§ 3. Termin, o którym mowa w § 1 i 2, uważa się za zachowany także wtedy, gdy przed jego upływem strona wniosła apelację do sądu drugiej instancji. W takim wypadku sąd ten niezwłocznie przesyła apelację do sądu, który wydał zaskarżony wyrok.</p>
<p>Art. 394¹.</p> <p>Dopuszczalność zażalenia do SN</p>	<p>§ 1. Zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji:</p> <p>1) odrzucające skargę kasacyjną oraz skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia;</p> <p>2) co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji.</p> <p>§ 2. W sprawach, w których przysługuje</p>	<p>w art. 394¹:</p> <p>a) § 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 1. Zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. , ~~co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji.~~</p>

	<p><i>skarga kasacyjna, zażalenie przysługuje także na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹, a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji.</i></p> <p>§ 3. Do postępowania przed Sądem Najwyższym toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio art. 394 § 2 i 3, art. 395 i art. 397 § 1, art. 398¹⁰, art. 398¹⁴, art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze, art. 398¹⁶, art. 398¹⁷, art. 398²¹.</p>	<p>b) po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:</p> <p>§ 1¹. Zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. ,</p> <p>c) § 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>« § 3. Do postępowania przed Sądem Najwyższym toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio art. 394 § 2 i 3, art. 395, art. 397 § 1, art. 398⁶ § 3, art. 398¹⁰, art. 398¹⁴, art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze, art. 398¹⁶, art. 398¹⁷ i art. 398²¹. »;</p>
<p>Art. 394². § 1</p> <p>Zażalenie na postanowienie</p>	<p>§ 1. Zażalenie do innego równorzędnego składu sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienie tego sądu:</p> <p>1) oddalające wniosek o wyłączenie sędziego;</p> <p>2) w przedmiocie skazania świadka, biegłego, strony, jej pełnomocnika oraz osoby trzeciej na grzywnę, zarządzenia przymusowego sprowadzenia i aresztowania świadka oraz odmowy zwolnienia świadka i biegłego od grzywny i świadka od przymusowego sprowadzenia, z wyjątkiem postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji.</p> <p>§ 2. W postępowaniu toczącym się na skutek zażalenia, o którym mowa w § 1, przepisy art. 394 § 2 i 3, art. 395 § 1, art. 396 i art. 397 § 1, 1¹ i § 2 zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio.</p>	<p>w art. 394² § 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>« § 1. Na postanowienia sądu drugiej instancji, których przedmiotem są oddalenie wniosku o wyłączenie sędziego, zwrot kosztów procesu, skazanie świadka, biegłego, strony, jej pełnomocnika oraz osoby trzeciej na grzywnę, zarządzenie przymusowego sprowadzenia i aresztowania świadka, odmowa zwolnienia świadka i biegłego od grzywny i świadka od przymusowego sprowadzenia, przysługuje zażalenie do innego składu tego sądu, z wyjątkiem postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. »</p>
<p>Art. 398². § 1</p> <p>Niedopuszczalność wniesienia skargi</p>	<p>§ 1. Skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa</p>	<p>w art. 398² § 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>« § 1. Skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa</p>

kasacyjnej	<p>majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, w sprawach gospodarczych - niższa niż siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych - niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Jednakże w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego. Skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia także w sprawach o odszkodowanie z tytułu szkody wyrządzonej przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem.</p> <p><i>§ 2. Skarga kasacyjna jest niedopuszczalna także w sprawach:</i></p> <p>1) o rozwód, o separację, o alimenty, o czynsz najmu lub dzierżawy oraz o naruszenie posiadania,</p> <p>2) dotyczących kar porządkowych, świadectwa pracy i roszczeń z tym związanych oraz o deputaty lub ich ekwiwalent,</p> <p>3) rozpoznanych w postępowaniu uproszczonym.</p> <p><i>§ 3. Niedopuszczalna jest skarga kasacyjna od wyroku ustalającego nieistnienie małżeństwa lub orzekającego unieważnienie małżeństwa, jeżeli choćby jedna ze stron po uprawomocnieniu się wyroku zawarła związek małżeński.</i></p>	<p>majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, ~~w sprawach gospodarczych - niższa niż siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych~~ a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych - niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Jednakże w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego. Niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia skarga kasacyjna przysługuje także w sprawach o odszkodowanie z tytułu wyrządzenia szkody przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem. »</p>
<p>Art. 398²². § 1 i 2</p> <p>Skutki wniesienia skargi na orzeczenia referendarza sądowego</p>	<p>§ 1. Na orzeczenie referendarza sądowego co do istoty sprawy, orzeczenia kończące postępowanie, orzeczenia, o których mowa w art. 394 § 1 pkt 1, 2, 4², 5-9, orzeczenie co do nadania klauzuli wykonalności, a także orzeczenia co do stwierdzenia wykonalności europejskiego nakazu zapłaty i co do wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 795⁸, przysługuje skarga, chyba że</p>	<p>w art. 398²² § 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>« § 1. Na orzeczenia referendarza sądowego co do istoty sprawy oraz na orzeczenia kończące postępowanie, jak również na orzeczenia, o których mowa w art. 394 § 1 pkt 1, 2, 4² i 5-9, przysługuje skarga, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Skargę rozpoznaje sąd, w którym wydano zaskarżone orzeczenie.</p>

	<p>przepis szczególny stanowi inaczej. Skargę rozpoznaje sąd, w którym wydano zaskarżone orzeczenie.</p> <p>§ 2. W razie wniesienia skargi orzeczenie referendarza sądowego traci moc, z wyjątkiem orzeczenia o nadaniu klauzuli wykonalności i orzeczeń o stwierdzeniu wykonalności europejskiego nakazu zapłaty i o wydaniu zaświadczenia, o którym mowa w art. 795⁸.</p> <p>§ 3. Sąd rozpoznaje sprawę jako sąd pierwszej instancji, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.</p> <p>§ 4. Skargę wnosi się do sądu w terminie tygodniowym od dnia doręczenia stronie postanowienia referendarza sądowego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.</p> <p>§ 5. Skargę wniesioną po upływie terminu lub nieopłaconą sąd odrzuca.</p>	<p>§ 2. W razie wniesienia skargi orzeczenie referendarza sądowego traci moc. »</p>
<p>KSIĘGA I. PROCES. (Postępowania odrębne)</p> <p>Postępowanie w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych</p>		
<p>Art. 462.</p> <p>Udział organizacji pozarządowych</p>	<p>W sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych organizacje społeczne, o których mowa w art. 61, a także inspektorzy pracy w zakresie określonym w art. 63¹, mogą powodować wszczęcie postępowania na rzecz pracowników oraz ubezpieczonych. Przepisy art. 61-63 stosuje się odpowiednio.</p>	<p>art. 462 otrzymuje brzmienie:</p> <p>W sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych organizacje pozarządowe w zakresie swoich zadań statutowych, za zgodą pracownika lub ubezpieczonego wyrażoną na piśmie, mogą wytaczać powództwa na rzecz pracownika lub wnosić odwołania od decyzji organów rentowych, a także, za zgodą pracownika lub ubezpieczonego wyrażoną na piśmie, przystępować do nich w toczącym się postępowaniu.</p>
<p>Art. 474.</p> <p>Zawiadomienie o poważnym uchybieniu</p>	<p>W razie stwierdzenia w toku rozpoznawania sprawy poważnego uchybienia przepisom prawa przez zakład pracy lub organ rentowy, sąd zwraca na nie uwagę właściwemu organowi, a w razie potrzeby zawiadamia o tym prokuratora.</p>	<p>uchyla się art. 474;</p>
<p>CZĘŚĆ I KSIĘGA I TYTUŁ VII</p>		<p>w części pierwszej w księdze pierwszej w tytule VII w dziale IVa tytuł otrzymuje brzmienie:</p>

DZIAŁ IVa	Dział IVa. Postępowanie w sprawach gospodarczych	IVa. Postępowanie w sprawach z zakresu ochrony konkurencji
<p>CZĘŚĆ I KSIĘGA I TYTUŁ VII DZIAŁ IVa</p> <p>Rozdział 1</p> <p>tj. art. Art. 479¹ - 479²⁷</p>	<p>Art. 479¹. [Przedmiot]</p> <p>§ 1. Przepisy niniejszego działu stosuje się w sprawach ze stosunków cywilnych między przedsiębiorcami, w zakresie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej (sprawy gospodarcze). Zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej przez którąkolwiek ze stron stosunku cywilnego po jego powstaniu nie wyłącza zastosowania przepisów niniejszego działu.</p> <p>§ 2. Sprawami gospodarczymi, w rozumieniu niniejszego działu, są także sprawy:</p> <p>1) ze stosunku spółki oraz dotyczące roszczeń, o których mowa w art. 291-300 i art. 479-490 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz.U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.),</p> <p>2) przeciwko przedsiębiorcom o zaniechanie naruszania środowiska i przywrócenie do stanu poprzedniego lub naprawienie szkody z tym związanej oraz zakazanie lub ograniczenie działalności zagrażającej środowisku,</p> <p>3) należące do właściwości sądów na podstawie przepisów o ochronie konkurencji, prawa energetycznego, prawa telekomunikacyjnego, prawa pocztowego oraz przepisów o transporcie kolejowym,</p> <p>4) przeciwko przedsiębiorcom o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone.</p> <p>Art. 479^{1a}. [Zastosowanie przepisów] W sprawach gospodarczych rozpoznawanych według przepisów niniejszego działu, przepisy o innych postępowaniach odrębnych stosuje się w zakresie, w którym nie są one sprzeczne z przepisami tego działu. Nie dotyczy to spraw gospodarczych rozpoznawanych w europejskim postępowaniu nakazowym, w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń oraz w elektronicznym postępowaniu upominawczym.</p> <p>Art. 479². [Podmioty]</p> <p>§ 1. Przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna albo jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, prowadząca we własnym imieniu</p>	<p>w części pierwszej w księdze pierwszej w tytule VII w dziale IVa</p> <p>uchyla się rozdział 1; tj. art. Art. 479¹ - 479²⁷</p> <p>(Dział IVa. Postępowanie w sprawach gospodarczych. Rozdział 1. Przepisy ogólne)</p>

	<p>działalność gospodarczą lub zawodową.</p> <p>§ 2. Przepisów niniejszego działu nie stosuje się w sprawach dotyczących działalności wytwórczej osób fizycznych w rolnictwie w zakresie upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego, a także wynajmowania przez rolników pokoi, sprzedaży posiłków domowych i świadczenia w gospodarstwach rolnych innych usług związanych z pobytem turystów.</p> <p>Art. 479³. <i>(uchylony)</i></p> <p>Art. 479⁴. [Nowe roszczenie]</p> <p>§ 1. Przepis art. 34 ma zastosowanie również w sprawach o zawarcie umowy, ustalenie jej treści oraz o zmianę umowy.</p> <p>§ 2. W toku postępowania nie można występować z nowymi roszczeniami zamiast lub obok dotychczasowych. Jednakże w razie zmiany okoliczności powód może żądać, zamiast pierwotnego przedmiotu sporu, jego wartości lub innego przedmiotu, a w sprawach o świadczenie powtarzające się może nadto rozszerzyć żądanie pozwu o świadczenia za dalsze okresy. Przepisów art. 194-196 i art. 198 nie stosuje się.</p> <p>§ 3. Przepisów art. 5, art. 177 § 1 pkt 5, art. 178, art. 205, art. 212 zdanie drugie i trzecie, art. 492¹ § 1, art. 499 pkt 4 i art. 502¹ § 1 nie stosuje się.</p> <p>Art. 479⁵. <i>(skreślony)</i></p> <p>Art. 479⁶. [Udział organizacji przedsiębiorców] Organizacje przedsiębiorców, za zgodą zrzeszonego w nich przedsiębiorcy, mogą wziąć udział w toczącym się postępowaniu, w którym przedsiębiorca ten występuje w charakterze strony. Art. 62 i 63 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 479^{6a}. [Pogląd organizacji]</p> <p>§ 1. Jeżeli przepisy odrębne przyznają określonym podmiotom, które nie uczestniczą w sprawie, uprawnienie do przedstawiania sądowi istotnego dla sprawy poglądu, do podmiotów tych stosuje się odpowiednio art. 63. Jednak na wniosek podmiotu uprawnionego sąd może zezwolić, aby pogląd został przedstawiony także ustnie na rozprawie.</p> <p>§ 2. Na wniosek podmiotu uprawnionego sąd udostępnia akta sprawy w zakresie niezbędnym do przedstawienia poglądu.</p> <p>Art. 479⁷. <i>(uchylony)</i></p> <p>Art. 479⁸. [Pełnomocnik zagranicznego</p>	
--	---	--

	<p>przedsiębiorcy] Pełnomocnikiem zagranicznego przedsiębiorcy może być również pełnomocnik ustanowiony do reprezentowania tego przedsiębiorcy wobec polskich organów administracji publicznej, na podstawie przepisów o zasadach prowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne, a także banki.</p> <p>Art. 479^{8a}. <i>(uchylony)</i></p> <p>Art. 479⁹. [Doręczanie odpisów pism procesowych]</p> <p>§ 1. W toku sprawy strona reprezentowana przez adwokata, radcę prawnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa jest obowiązana doręczać odpisy pism procesowych z załącznikami bezpośrednio stronie przeciwnej. Do pisma procesowego wniesionego do sądu strona dołącza dowód doręczenia drugiej stronie odpisu pisma albo dowód wysłania go przesyłką poleconą. Pisma, do których nie dołączono dowodu doręczenia albo dowodu wysłania przesyłką poleconą, podlegają zwrotowi bez wzywania do usunięcia tego braku.</p> <p>§ 2. Przepis § 1 nie dotyczy wniesienia pozwu wzajemnego, apelacji, skargi kasacyjnej, zażalenia, sprzeciwu od wyroku zaocznego, sprzeciwu od nakazu zapłaty, zarzutów od nakazu zapłaty, wniosku o zabezpieczenie powództwa i skargi o wznowienie postępowania, które strona jest obowiązana złożyć w sądzie z odpisami dla strony przeciwnej.</p> <p>Art. 479¹⁰. [Posiedzenia sądu] Sąd na wniosek strony zarządza odbycie posiedzenia lub jego części przy drzwiach zamkniętych także wtedy, gdy mogą być ujawnione okoliczności stanowiące tajemnicę jej przedsiębiorstwa.</p> <p>Art. 479¹¹. [Umorzenie postępowania] Sąd umarza postępowanie zawieszone z przyczyn wskazanych w art. 177 § 1 pkt 6, jeżeli wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w ciągu sześciu miesięcy od daty postanowienia o zawieszeniu.</p> <p>Art. 479¹². [Obowiązki powoda, prekluzja dowodowa]</p> <p>§ 1. W pozwie powód jest obowiązany podać wszystkie twierdzenia oraz dowody na ich poparcie pod rygorem utraty prawa powoływania ich w toku postępowania,</p>	
--	---	--

	<p>chyba że wykaże, że ich powołanie w pozwie nie było możliwe albo że potrzeba powołania wynikła później. W tym przypadku dalsze twierdzenia i dowody na ich poparcie powinny być powołane w terminie dwutygodniowym od dnia, w którym powołanie ich stało się możliwe lub wynikła potrzeba ich powołania.</p> <p>§ 2. Powód powinien dołączyć do pozwu odpis reklamacji lub wezwania do dobrowolnego spełnienia żądania wraz z dowodem doręczenia albo wysłania go pozwanemu przesyłką poleconą oraz odpisy pism świadczących o próbie wyjaśnienia spornych kwestii w drodze rokowań.</p> <p>§ 3. W razie niezłożenia odpisu wezwania do dobrowolnego spełnienia żądania lub reklamacji wraz z dowodem doręczenia albo wysłania go pozwanemu przesyłką poleconą, stosuje się przepis art. 130.</p> <p>§ 4. Niezależnie od wyniku sprawy sąd może obciążyć kosztami procesu w całości lub w części tę stronę, która przez zaniechanie czynności wymienionych w § 2 przyczyniła się do zbędnego wytoczenia sprawy lub wadliwego określenia jej zakresu.</p> <p>Art. 479¹³. [Czynności dyspozytywne]</p> <p>§ 1. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są wynikiem niedozwolonych praktyk ograniczających konkurencję lub samodzielność przedsiębiorców, albo gdy wymaga tego ochrona produkcji należytej jakości.</p> <p>§ 2. Sąd uzna ugodę zawartą przez strony za niedopuszczalną tylko wtedy, gdy jej treść jest niezgodna z prawem lub sprzeczna z zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa, a także wtedy, gdy wymaga tego ochrona środowiska lub ochrona produkcji należytej jakości.</p> <p>Art. 479¹⁴. [Odpowiedź na pozew]</p> <p>§ 1. W sprawach, w których sąd nie wydał nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym lub upominawczym, pozwany jest obowiązany do wniesienia odpowiedzi na pozew w terminie dwutygodniowym od dnia otrzymania pozwu. Odpowiedź na pozew wniesiona po terminie podlega zwrotowi.</p> <p>§ 2. W odpowiedzi na pozew pozwany jest</p>	
--	---	--

	<p>obowiązany podać wszystkie twierdzenia, zarzuty oraz dowody na ich poparcie pod rygorem utraty prawa powoływania ich w toku postępowania, chyba że wykaże, że ich powołanie w odpowiedzi na pozew nie było możliwe albo że potrzeba powołania wynikła później. W tym przypadku dalsze twierdzenia i dowody na ich poparcie powinny być powołane w terminie dwutygodniowym od dnia, w którym powołanie ich stało się możliwe lub powstała potrzeba ich powołania. Przepis art. 479¹² § 4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>§ 3. Powództwo wzajemne jest niedopuszczalne.</p> <p>§ 4. Do potrącenia w toku postępowania mogą być przedstawione tylko wierzytelności udowodnione dokumentami.</p> <p>Art. 479^{14a}. [Zastosowanie przepisu] Do zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty przepis art. 479¹⁴ § 2 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 479^{14b}. [Dowód z przesłuchania stron] Dowód z przesłuchania stron sąd może dopuścić jedynie na wniosek. Przepisy art. 479¹² § 1 i art. 479¹⁴ § 2 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 479¹⁵. <i>(skreślony)</i></p> <p>Art. 479¹⁶. [Termin załatwienia sprawy] Sąd powinien dążyć do wydania wyroku w sprawie w terminie trzech miesięcy od daty złożenia pozwu. Sprawy o zawarcie, zmianę i rozwiązanie umowy oraz o ustalenie jej treści powinny być rozpoznawane w pierwszej kolejności.</p> <p>Art. 479¹⁷. [Posiedzenia niejawne]</p> <p>§ 1. Sąd może wydać wyrok na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo oraz gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń, zgłoszonych wniosków dowodowych i zarzutów - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne.</p> <p>§ 2. Wydanie wyroku na posiedzeniu niejawnym jest niedopuszczalne, jeżeli strona w pierwszym piśmie procesowym złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy, chyba że pozwany uznał powództwo.</p> <p>§ 3. W przypadkach, o których mowa w §</p>	
--	---	--

	<p>1, postanowienia dowodowe sąd wydaje na posiedzeniu niejawnym. Art. 479¹⁸. [Wyrok zaoczny] § 1. <i>(skreślony)</i> § 2. Sąd może wydać wyrok zaoczny na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew. § 3. Do sprzeciwu od wyroku zaocznego przepis art. 479¹⁴ § 2 stosuje się odpowiednio. Art. 479¹⁹. [Związanie wyrokiem; doręczenie] § 1. Wyroki, o których mowa w art. 479¹⁷ i art. 479¹⁸, wiążą sąd od chwili podpisania sentencji. § 2. Wyroki wymienione w § 1 sąd z urzędu doręcza obu stronom z pouczeniem o przysługujących im środkach zaskarżenia. Art. 479^{19a}. [Tytuł zabezpieczenia] W sprawach o roszczenia pieniężne albo świadczenia innych rzeczy zamiennych wyrok sądu pierwszej instancji z chwilą wydania stanowi tytuł zabezpieczenia, wykonalny bez nadawania mu klauzuli wykonalności. Kwota zasądzona wyrokiem wraz z wymagalnymi odsetkami stanowi sumę, której złożenie przez dłużnika do depozytu sądowego wystarczy do zabezpieczenia. Jeżeli wyrok zobowiązuje do wydania rzeczy zamiennych, do zabezpieczenia wystarczy złożenie sumy równej wartości przedmiotu sporu. Przepis art. 492 § 2 stosuje się odpowiednio. Art. 479²⁰. <i>(skreślony)</i> Art. 479²¹. <i>(skreślony)</i> Art. 479²². [Wznowienie postępowania] Po upływie dwóch lat od uprawomocnienia się wyroku nie można żądać wznowienia postępowania, chyba że strona była pozbawiona możliwości działania lub nie była należycie reprezentowana. W sytuacji określonej w art. 401¹ nie można żądać wznowienia po upływie lat pięciu od uprawomocnienia się wyroku. Art. 479²³. <i>(skreślony)</i> Art. 479²⁴. <i>(skreślony)</i> Art. 479²⁵. <i>(skreślony)</i> Art. 479²⁶. <i>(skreślony)</i> Art. 479²⁷. <i>(skreślony)</i></p>	
<p>CZĘŚĆ I KSIĘGA I TYTUŁ VII DZIAŁ IVa ROZDZIAŁ 2</p>	<p>Rozdział 2: Postępowanie w sprawach z zakresu ochrony konkurencji</p>	<p>w części pierwszej w księdze pierwszej w tytule VII w dziale IVa uchyla się oznaczenie „Rozdział 2” i tytuł tego rozdziału „Postępowanie w sprawach z zakresu ochrony konkurencji”;</p>

nowy art. 479 ^{29a}	BRAK	po art. 479 ²⁹ dodaje się art. 479^{29a} w brzmieniu: § 1. Jeżeli przepisy odrębne przyznają określonym podmiotom, które nie uczestniczą w sprawie, uprawnienie do przedstawiania sądowi istotnego dla sprawy poglądu, do podmiotów tych stosuje się odpowiednio art. 63. Jednak na wniosek podmiotu uprawnionego sąd może zezwolić, aby pogląd został przedstawiony także ustnie na rozprawie. § 2. Na wniosek podmiotu uprawnionego sąd udostępnia akta sprawy w zakresie niezbędnym do przedstawienia poglądu. »;
CZĘŚĆ I TYTUŁ VII DZIAŁ IVa ROZDZIAŁ 3	„ROZDZIAŁ 3”	w części pierwszej w księdze pierwszej w tytule VII w dziale IVa oznaczenie „Rozdział 3” zastępuje się oznaczeniem „Dział IVb”;
Art. 479 ³⁷ Wyłączenie przepisów	W sprawach rozpoznawanych według przepisów niniejszego rozdziału art. 479 ¹² i art. 479 ¹³ nie stosuje się.	uchyla się art. 479 ³⁷
Art. 479 ³⁸ . § 1 Legitymacja czynna	§ 1. Powództwo w sprawach rozpoznawanych według przepisów niniejszego rozdziału może wytoczyć każdy, kto według oferty pozwanego mógłby zawrzeć z nim umowę zawierającą postanowienie, którego uznania za niedozwolone żąda się pozwem. Powództwo może wytoczyć także organizacja społeczna , do której zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów, powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów oraz Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.	w art. 479 ³⁸ § 1 otrzymuje brzmienie: « § 1. Powództwo w sprawach rozpoznawanych według przepisów niniejszego rozdziału może wytoczyć każdy, kto według oferty pozwanego mógłby zawrzeć z nim umowę zawierającą postanowienie, którego uznania za niedozwolone żąda się pozwem. Powództwo może wytoczyć także organizacja pozarządowa , do której zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów, powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów oraz Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. »
Część I Księga I tytuł VII	Część I Księga I tytuł VII	w części pierwszej w księdze pierwszej w tytule VII zastępuje się oznaczenia:

„Rozdział 4” „Rozdział 5” „Rozdział 6”	„Rozdział 4” „Rozdział 5” „Rozdział 6”	„Rozdział 4” na „Dział IVc”, „Rozdział 5” na „Dział IVd” „Rozdział 6” na „Dział IVe
<p>KSIEGA I. PROCES. (Postępowania odrębne) Postępowanie nakazowe i upominawcze</p>		
Art. 491. § 3 Nakaz zapłaty	<p>§ 1. Wydając nakaz zapłaty sąd orzeka, że pozwany ma w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu zaspokoić roszczenie w całości wraz z kosztami albo wnieść w tym terminie zarzuty.</p> <p>§ 2. Nakaz zapłaty wydany na podstawie weksła, warrantu, rewersu lub czeku może być w formie skróconej umieszczony na ich odpisie.</p> <p>§ 3. Nakaz zapłaty doręcza się stronom; pozwanemu wraz z pozwem i załącznikami.</p>	<p>w art. 491 § 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>« § 3. Nakaz zapłaty doręcza się stronom; pozwanemu wraz z pozwem, załącznikami i pouczeniem o treści art. 493 § 1 zdanie trzecie. »</p> <p>tj. „Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w zarzutach bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności.”</p>
Art. 493 § 1 Zarzuty	<p>§ 1. Pismo zawierające zarzuty wnosi się do sądu, który wydał nakaz zapłaty. W piśmie pozwany powinien wskazać, czy zaskarża nakaz w całości czy w części, przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór, oraz pozostałe zarzuty przeciwko żądaniu pozwu, a także wszystkie okoliczności faktyczne i dowody na ich potwierdzenie.</p> <p>§ 2. Jeżeli pozew wniesiono na urzędowym formularzu, wniesienie zarzutów wymaga również zachowania tej formy.</p> <p>§ 3. Do potrącenia mogą być przedstawione tylko wierzitelności udowodnione dokumentami, o których mowa w art. 485.</p> <p>§ 4. Powództwo wzajemne jest niedopuszczalne.</p>	<p>w art. 493 § 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>« § 1. Pismo zawierające zarzuty wnosi się do sądu, który wydał nakaz zapłaty. W piśmie pozwany powinien wskazać, czy zaskarża nakaz w całości, czy w części, przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy oraz okoliczności faktyczne i dowody. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w zarzutach bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. »;</p>
Art. 495. § 3 Rozpoznanie zarzutów	<p>§ 1. W razie prawidłowego wniesienia zarzutów przewodniczący wyznacza rozprawę i zarządza doręczenie ich powodowi.</p> <p>§ 2. W toku postępowania nie można występować z nowymi roszczeniami zamiast lub obok dotychczasowych.</p>	<p>w art. 495 uchyla się § 3;</p>

	<p>Jednakże w razie zmiany okoliczności powód może żądać zamiast pierwotnego przedmiotu sporu jego wartości lub innego przedmiotu, a w sprawach o świadczenie powtarzające się może nadto rozszerzyć żądanie pozwu o świadczenia za dalsze okresy.</p> <p>§ 3. Okoliczności faktyczne, zarzuty i wnioski dowodowe niezgłoszone w pozwie albo w piśmie zawierającym zarzuty od nakazu zapłaty mogą być rozpoznawane jedynie wtedy, gdy strona wykaże, że nie mogła z nich skorzystać wcześniej lub gdy potrzeba ich powołania wynikła później. Powód może powołać nowe fakty i dowody w terminie tygodnia od dnia doręczenia mu pisma pozwanego zawierającego zarzuty.</p> <p>§ 4. Przepisów art. 194-196 i art. 198 nie stosuje się.</p>	<p>~~§ 3. Okoliczności faktyczne, zarzuty i wnioski dowodowe niezgłoszone w pozwie albo w piśmie zawierającym zarzuty od nakazu zapłaty mogą być rozpoznawane jedynie wtedy, gdy strona wykaże, że nie mogła z nich skorzystać wcześniej lub gdy potrzeba ich powołania wynikła później. Powód może powołać nowe fakty i dowody w terminie tygodnia od dnia doręczenia mu pisma pozwanego zawierającego zarzuty.~~</p>
<p>Art. 502. § 2</p> <p>Wydanie nakazu, sprzeciw</p>	<p>§ 1. W nakazie zapłaty nakazuje się pozwanemu, żeby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia tego nakazu zaspokoił roszczenie w całości wraz z kosztami albo w tym terminie wniósł sprzeciw do sądu.</p> <p>§ 2. Pozwanemu doręcza się nakaz zapłaty wraz z pozwem i pouczeniem o sposobie wniesienia sprzeciwu oraz o skutkach niezaskarżenia nakazu.</p> <p>§ 3. (skreślony)</p>	<p>w art. 502 § 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>« § 2. Pozwanemu doręcza się nakaz zapłaty wraz z pozwem i pouczeniem o sposobie wniesienia sprzeciwu, o treści art. 503 § 1 zdanie trzecie oraz o skutkach niezaskarżenia nakazu. »</p>
<p>Art. 503 § 1</p> <p>Sprzeciw</p>	<p>§ 1. Pismo zawierające sprzeciw wnosi się do sądu, który wydał nakaz zapłaty, a w przypadku nakazu wydanego przez referendarza sądowego - do sądu, przed którym wytoczono powództwo. W piśmie pozwany powinien wskazać, czy zaskarża nakaz w całości czy w części, przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór, a także pozostałe zarzuty przeciwko żądaniu pozwu oraz wszystkie okoliczności faktyczne i dowody na ich potwierdzenie.</p> <p>§ 2. Jeżeli pozew wniesiono na urzędowym formularzu, wniesienie sprzeciwu wymaga również zachowania tej formy.</p>	<p>w art. 503 § 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>« § 1. Pismo zawierające sprzeciw wnosi się do sądu, który wydał nakaz zapłaty, a w przypadku nakazu wydanego przez referendarza sądowego - do sądu, przed którym wytoczono powództwo. W piśmie pozwany powinien wskazać, czy zaskarża nakaz w całości, czy w części, przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy, oraz okoliczności faktyczne i dowody. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w sprzeciwie bez swojej winy lub że uwzględni spóźnionych twierdzeń</p>

		i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. »;
KSIEGA I. PROCES. (Postępowania odrębne)		
Postępowanie uproszczone		
art. 505 ⁵ Podstawy rozstrzygnięcia	<p>§ 1. Okoliczności faktyczne, zarzuty i wnioski dowodowe nie zgłoszone w pozwie, odpowiedzi na pozew, na pierwszym posiedzeniu przeznaczonym na rozprawę lub w sprzeczności od wyroku zaocznego mogą być rozpoznawane tylko wtedy, gdy strona wykaże, że nie mogła ich powołać wcześniej lub gdy potrzeba ich powołania wynikła później.</p> <p>§ 2. Powód może przytoczyć nowe okoliczności faktyczne i wnioski dowodowe nie później niż w terminie tygodnia od dnia doręczenia mu pism pozwanego wymienionych w paragrafie poprzedzającym.</p>	uchyla się art. 505 ⁵ ;
Art. 505 ¹⁸ § 2	<p><i>§ 1. Jeżeli europejski nakaz zapłaty, zgodnie z przepisami odrębnymi, może zostać wydany tylko co do części roszczenia i powód wyraża na to zgodę, sprawę co do pozostałej części roszczenia sąd rozpoznaje we właściwym trybie. W przypadkach wskazanych w ustawie sąd rozpoznaje sprawę według przepisów o postępowaniach odrębnych, z wyłączeniem przepisów o postępowaniu nakazowym i upominawczym.</i></p> <p>§ 2. W przypadku, o którym mowa w § 1, jeżeli sąd rozpoznaje sprawę według przepisów o postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych, przewodniczący wyznacza termin, w którym powód jest obowiązany w piśmie procesowym podać wszystkie twierdzenia oraz dowody na ich poparcie pod rygorem utraty prawa powoływania ich w toku postępowania, chyba że wykaże, iż ich powołanie w wyznaczonym terminie nie było możliwe albo że potrzeba ich powołania wynikła później. Przepis art. 479¹² § 1 zdanie drugie stosuje się.</p>	w art. 505 ¹⁸ uchyla się § 2;

	<p>Wraz z odpisem pozwu pozwanemu doręcza się odpis pisma procesowego powoda.</p>	
<p>Art. 505¹⁹ § 2 i 3</p>	<p><i>§ 1. W razie wniesienia sprzeciwu zgodnie z przepisami odrębnymi, europejski nakaz zapłaty traci moc, a sąd rozpoznaje sprawę we właściwym trybie. W przypadkach wskazanych w ustawie sąd rozpoznaje sprawę według przepisów o postępowaniach odrębnych, z wyłączeniem przepisów o postępowaniu nakazowym i upominawczym.</i></p> <p><i>§ 2. W przypadku, o którym mowa w § 1, jeżeli sąd rozpoznaje sprawę według przepisów o postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych, przewodniczący, zawiadamiając powoda o wniesieniu sprzeciwu, wyznacza termin, w którym powód obowiązany jest w piśmie procesowym podać wszystkie twierdzenia oraz dowody na ich poparcie pod rygorem utraty prawa powoływania ich w toku postępowania, chyba że wykaże, iż ich powołanie w wyznaczonym terminie nie było możliwe albo że potrzeba ich powołania wynikła później. Przepis art. 479¹² § 1 zdanie drugie stosuje się.</i></p> <p><i>§ 3. Doręczając odpis pisma, o którym mowa w § 2, przewodniczący wyznacza termin, w którym pozwany jest obowiązany w piśmie procesowym podać wszystkie twierdzenia, zarzuty oraz dowody na ich poparcie pod rygorem utraty prawa powoływania ich w toku postępowania, chyba że wykaże, iż ich powołanie w wyznaczonym terminie nie było możliwe albo że potrzeba ich powołania wynikła później. Przepis art. 479¹⁴ § 2 zdanie drugie stosuje się.</i></p> <p><i>§ 4. Jeżeli powód zgodnie z przepisami odrębnymi zażądał zakończenia postępowania na wypadek wniesienia sprzeciwu, sąd umarza postępowanie, orzekając o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.</i></p>	<p>w art. 505¹⁹ uchyla się § 2 i 3;</p>

Ustawodawca, mimo wskazanych powyżej zmian obejmujących m.in. **uchylenie art. 479¹ - 479²⁷** pozostawia **pojęcie „spraw gospodarczych”** jako spraw ze stosunków cywilnych między przedsiębiorcami w zakresie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej zawarte w ustawie z dnia 24 maja 1989 r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych (Dz.U. Nr 33, poz. 175, z późn. zm.) w art. 2 objętym również niniejszą nowelizacją.

Ponadto zgodnie ze stanem prawnym na dzień wejścia w życie nowelizacji sprawami gospodarczymi są sprawy:

- 1) ze stosunków cywilnych między przedsiębiorcami w zakresie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej, choćby którakolwiek ze stron zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej,
- 2) ze stosunku spółki oraz dotyczące roszczeń, o których mowa w art. 291-300 i art. 479-490 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz.U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.),
- 3) przeciwko przedsiębiorcom o zaniechanie naruszania środowiska i przywrócenie do stanu poprzedniego lub o naprawienie szkody z tym związanej oraz o zakazanie albo ograniczenie działalności zagrażającej środowisku,
- 4) między organami przedsiębiorstwa państwowego,
- 5) między przedsiębiorstwem państwowym lub jego organami a jego organem założycielskim lub organem sprawującym nadzór,
- 6) z zakresu prawa upadłościowego i naprawczego,
- 7) o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu, którym jest orzeczenie sądu gospodarczego prawomocne lub podlegające natychmiastowemu wykonaniu albo ugoda zawarta przed tym sądem, jak również innemu tytułowi egzekucyjnemu, obejmującemu roszczenia, które, gdyby były rozpoznawane przez sąd, należałyby do właściwości sądów gospodarczych,
- 8) o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego opartego na prawomocnym lub podlegającym natychmiastowemu wykonaniu orzeczeniu sądu gospodarczego albo ugodzie zawartej przed tym sądem, jak również innego tytułu wykonawczego obejmującego roszczenie, które, gdyby było rozpoznawane przez sąd, należałoby do właściwości sądów gospodarczych,
- 9) o ustalenie, że orzeczenie sądu lub rozstrzygnięcie innego organu państwa obcego wydane w sprawie gospodarczej podlega albo nie podlega uznaniu,
- 10) inne, przekazane przez odrębne przepisy.

Zmiany w ustawie Kodeks postępowania cywilnego w 2012 r. – zestawienie tabelaryczne – część druga

Opracowała: Aneta Bernat, aplikant radcowski OIRP w Lublinie

UWAGA:

treść artykułu będąca kontekstem dla paragrafu, w którym zgodnie z nowelizacją następuje zmiana zostały zaznaczone poprzez kursywę oraz pomniejszenie czcionki

ARTYKUŁY	PRZED NOWELIZACJĄ Wersja od 2012-02-20 do 2012-05-02	PO NOWELIZACJI Wersja po 2012-05-02
CZĘŚĆ DRUGA. POSTĘPOWANIE ZABEZPIEZAJĄCE		
Art. 738. Granice rozpoznania	Sąd rozpoznaje wniosek o udzielenie zabezpieczenia w jego granicach, biorąc za podstawę orzeczenia materiał zebrany w sprawie. <u>W razie stwierdzenia, że wniosek nie odpowiada wymogom formalnym przewidzianym w art. 736, przewodniczący zwraca wniosek bez wzywania wnioskodawcy do jego uzupełnienia.</u>	art. 738 otrzymuje brzmienie: Sąd rozpoznaje wniosek o udzielenie zabezpieczenia w jego granicach, biorąc za podstawę orzeczenia materiał zebrany w sprawie. ~~W razie stwierdzenia, że wniosek nie odpowiada wymogom formalnym przewidzianym w art. 736, przewodniczący zwraca wniosek bez wzywania wnioskodawcy do jego uzupełnienia.~~
Nowy art. 743. § 3 Egzekucja	BRAK	w art. 743 dodaje się § 3 w brzmieniu: § 3. Jeżeli wykonanie postanowienia o zabezpieczeniu zostało uzależnione od złożenia przez uprawnionego kaucji na zabezpieczenie roszczeń obowiązanego, powstałych w wyniku wykonania postanowienia o zabezpieczeniu, sąd nadaje mu klauzulę wykonalności albo przewodniczący zaopatruje je we wzmiankę o wykonalności, po

		złożeniu kaucji.
<p>Art. 743¹. § 4</p> <p>Majątek wspólny przy zabezpieczeniu</p>	<p><i>§ 1. Postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia wydane przeciwko osobie pozostającej w związku małżeńskim stanowi podstawę do podjęcia czynności związanych z wykonaniem zabezpieczenia na mieniu wchodzącym w skład majątku wspólnego.</i></p> <p><i>§ 2. W terminie tygodnia od dnia dokonania pierwszej czynności związanej z wykonaniem zabezpieczenia małżonek obowiązany może sprzeciwić się wykonaniu postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia, o czym organ wykonujący zabezpieczenie niezwłocznie zawiadamia uprawnionego.</i></p> <p><i>§ 3. Sprzeciw małżonka obowiązany, o którym mowa w § 2, nie wstrzymuje wykonania zabezpieczenia. Jeżeli jednak zabezpieczenie prowadzi do zaspokojenia uprawnionego, wstrzymuje się wypłatę pieniędzy uzyskanych w postępowaniu zabezpieczającym.</i></p> <p><i>§ 4. W razie sprzeciwu, o którym mowa w § 2, uprawniony może w terminie dwóch tygodni od dnia zawiadomienia go, pod rygorem upadku zabezpieczenia w zakresie wykonania na mieniu wchodzącym w skład majątku wspólnego, wystąpić do sądu o nadanie temu postanowieniu klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi obowiązany. Przepisy art. 787 stosuje się odpowiednio. Upadek, o którym mowa w zdaniu pierwszym, następuje również w razie oddalenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności.</i></p>	<p>w art. 743¹ § 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 4. W razie sprzeciwu, o którym mowa w § 2, uprawniony może w terminie dwóch tygodni od dnia zawiadomienia, pod rygorem upadku zabezpieczenia w zakresie wykonania na mieniu wchodzącym w skład majątku wspólnego, wystąpić do sądu o nadanie temu postanowieniu klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi obowiązany. Przepisy art. 787 stosuje się odpowiednio. Upadek, o którym mowa w zdaniu pierwszym, następuje również w razie oddalenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności. Przepis art. 754¹ § 3 stosuje się odpowiednio.</p>
<p>Art. 746.</p> <p>Roszczenie odszkodowawcze</p>	<p>§ 1. Jeżeli uprawniony nie wniósł pisma wszczynającego postępowanie w wyznaczonym terminie albo cofnął pozew lub wniosek, jak również gdy pozew zwrócono lub odrzucono albo</p>	<p>w art. 746:</p> <p>a) § 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 1. Jeżeli uprawniony nie wniósł pisma wszczynającego postępowanie w wyznaczonym terminie albo cofnął pozew lub wniosek, jak również gdy pozew lub wniosek zwrócono albo</p>

	<p>powództwo bądź wniosek oddalono lub postępowanie umorzono, a także w przypadkach wskazanych w art. 744 § 2, obowiązanemu przysługuje przeciwko uprawnionemu roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej wykonaniem zabezpieczenia. Roszczenie wygasa, jeżeli nie będzie dochodzone w ciągu roku od dnia powstania szkody.</p> <p><i>§ 2. Uprawnieni, którzy łącznie uzyskali zabezpieczenie, ponoszą solidarną odpowiedzialność za wyrządzoną szkodę.</i></p> <p>§ 3. Jeżeli <u>w terminie miesiąca od dnia powstania roszczenia, o którym mowa w § 1</u>, obowiązanemu nie wytoczył powództwa, sąd zwraca uprawnionemu, na jego wniosek, kaucję złożoną na zabezpieczenie tego roszczenia.</p>	<p>odrzucono albo powództwo bądź wniosek oddalono lub postępowanie umorzono, a także w przypadkach wskazanych w art. 744 § 2, obowiązanemu przysługuje przeciwko uprawnionemu roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej wykonaniem zabezpieczenia. Roszczenie wygasa, jeżeli nie będzie dochodzone w ciągu roku od dnia jego powstania.</p> <p>b) po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:</p> <p>§ 1¹. W przypadku wniesienia skargi kasacyjnej termin, o którym mowa w § 1, rozpoczyna bieg w dniu prawomocnego zakończenia postępowania wywołanego jej wniesieniem.,</p> <p>c) § 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 3. Jeżeli w terminie miesiąca od rozpoczęcia biegu terminu, o którym mowa w § 1 lub 1¹, obowiązanemu nie wytoczył powództwa, sąd zwraca uprawnionemu, na jego wniosek, kaucję złożoną na zabezpieczenie roszczenia.</p>
<p>Art. 752⁴.</p> <p>Zarząd przymusowy na nieruchomości</p>	<p>§ 1. Zarząd przymusowy ustanowiony nad przedsiębiorstwem lub gospodarstwem rolnym obowiązanego lub nad zakładem wchodzącym w skład przedsiębiorstwa lub jego częścią albo nad częścią gospodarstwa rolnego wykonuje się według przepisów o zarządzie w toku egzekucji z nieruchomości, <u>z zastrzeżeniem, że zarządcę ustanawia sąd wydający postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia oraz że postanowienie o ustanowieniu zarządcy jest jednocześnie podstawą do wprowadzenia zarządcy w zarząd, w razie gdyby istniały przeszkody uniemożliwiające zarządcy objęcie</u></p>	<p>w art. 752⁴:</p> <p>a) § 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 1. Zarząd przymusowy ustanowiony nad przedsiębiorstwem lub gospodarstwem rolnym obowiązanego lub nad zakładem wchodzącym w skład przedsiębiorstwa lub jego częścią albo nad częścią gospodarstwa rolnego wykonuje się według przepisów o zarządzie w toku egzekucji z nieruchomości. ~~z zastrzeżeniem, że zarządcę ustanawia sąd wydający postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia oraz że postanowienie o ustanowieniu zarządcy jest jednocześnie podstawą do wprowadzenia zarządcy w zarząd, w~~ razie gdyby istniały przeszkody</p>

	<p><u>zarządu. Zarządcą nie może być obowiązany.</u></p> <p><i>§ 2. W toku sprawowania zarządu sąd może, za zgodą uprawnionego i obowiązwanego, zezwolić na wykonywanie zarządu w inny sposób.</i></p> <p><i>§ 3. Za zgodą obowiązwanego sąd postanowi, że dochód uzyskiwany z zarządu przeznaczony będzie na zaspokojenie uprawnionego. Zgoda taka nie jest potrzebna w sprawach wymienionych w art. 753, art. 753¹ i art. 754. Wydając postanowienie o przekazywaniu dochodu na zaspokojenie uprawnionego, sąd określi wysokość kwoty, do której wierzyciel winien być zaspokojony, jeżeli kwota ta nie została określona w postanowieniu o zabezpieczeniu.</i></p> <p><i>§ 4. W razie wyrażenia zgody na zaspokojenie uprawnionego z dochodu uzyskanego przez zarząd, przepisy art. 753² stosuje się odpowiednio.</i></p> <p><i>§ 5. W sprawach, o których mowa w § 2-4, orzeka sąd wydający postanowienie o zabezpieczeniu.</i></p>	<p>uniemożliwiający zarządcy objęcie zarządu. Zarządcą nie może być obowiązany.</p> <p>b) po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:</p> <p>§ 1¹. Zarządcę ustanawia sąd wydający postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia. Postanowienie o ustanowieniu zarządcy jest jednocześnie podstawą do wprowadzenia go w zarząd bez potrzeby nadania mu klauzuli wykonalności. Zarządcą nie może być obowiązany.</p>
<p>Art. 753¹.</p> <p>Zabezpieczenie rent, wynagrodzeń</p>	<p>§ 1. Przepis art. 753 stosuje się odpowiednio do zabezpieczenia roszczeń o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rentę, sumę potrzebną na koszty leczenia, z tytułu odpowiedzialności za uszkodzenie ciała lub utratę życia żywiciela albo rozstrój zdrowia oraz o zmianę uprawnień objętych treścią dożywocia na dożywotnią rentę; 2) wynagrodzenie za pracę; 3) należności z tytułu rękojmi lub gwarancji jakości albo kary umownej, jak również należności z tytułu niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową sprzedaży konsumenckiej, przeciwko przedsiębiorcy do wysokości dwudziestu tysięcy złotych; 4) należności z tytułu najmu lub dzierżawy, a także należności z tytułu opłat obciążających najemcę lub 	<p>w art. 753¹:</p> <p>a) w § 1 uchyla się pkt 6 i 7, tj.</p> <p>~~6) należności wynikające z naruszenia autorskich praw majątkowych, praw pokrewnych i praw do baz danych oraz należności wynikające z naruszenia autorskich praw osobistych;~~</p> <p>~~7) należności wynikające z naruszenia patentu lub dodatkowego prawa ochronnego na wynalazek, prawa ochronnego na wzór użytkowy, prawa z rejestracji wzoru przemysłowego, prawa ochronnego na znak towarowy, prawa z rejestracji oznaczenia geograficznego, prawa z rejestracji topografii układu scalonego, wyłącznego prawa do odmiany rośliny~~</p>

	<p>dzierżawcę oraz opłat z tytułu korzystania z lokalu mieszkalnego lub użytkowego - do wysokości, o której mowa w pkt 3;</p> <p>5) naprawienie szkody wynikającej z naruszenia przepisów o ochronie środowiska;</p> <p>6) <u>należności wynikające z naruszenia autorskich praw majątkowych, praw pokrewnych i praw do baz danych oraz należności wynikające z naruszenia autorskich praw osobistych;</u></p> <p>7) <u>należności wynikające z naruszenia patentu lub dodatkowego prawa ochronnego na wynalazek, prawa ochronnego na wzór użytkowy, prawa z rejestracji wzoru przemysłowego, prawa ochronnego na znak towarowy, prawa z rejestracji oznaczenia geograficznego, prawa z rejestracji topografii układu scalonego, wyłącznego prawa do odmiany rośliny;</u></p> <p>8) wynagrodzenie przysługujące twórcy projektu wynalazczego.</p> <p><i>§ 2. W sprawach wymienionych w § 1 sąd udziela zabezpieczenia po przeprowadzeniu rozprawy. Oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia może nastąpić na posiedzeniu niejawnym. Przepisu art. 749 nie stosuje się.</i></p>	<p>b) dodaje się § 3 w brzmieniu:</p> <p>§ 3. W sprawach wymienionych w § 1 pkt 1 i 2 dla udzielenia zabezpieczenia nie jest wymagane uprawdopodobnienie interesu prawnego.</p>
<p>Art. 755.</p> <p>Roszczenie niepieniężne</p>	<p>§ 1. Jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych do zabezpieczenia roszczeń pieniężnych. W szczególności sąd</p>	<p>w art. 755:</p> <p>a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>§ 1. Jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych dla zabezpieczenia roszczeń pieniężnych. W szczególności sąd</p>

	<p>może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) unormować prawa i obowiązki stron lub uczestników postępowania na czas trwania postępowania; 2) ustanowić zakaz zbywania przedmiotów lub praw objętych postępowaniem; 3) zawiesić egzekucję lub postępowanie wykonawcze; 4) uregulować sposób roztoczenia pieczy nad małoletnimi dziećmi; 5) nakazać wpisanie stosownego ostrzeżenia w księdze wieczystej lub we właściwym rejestrze. <p>§ 2. <i>(utracił moc)</i></p>	<p>może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) unormować prawa i obowiązki stron lub uczestników postępowania na czas trwania postępowania; 2) ustanowić zakaz zbywania przedmiotów lub praw objętych postępowaniem; 3) zawiesić postępowanie egzekucyjne lub inne postępowanie zmierzające do wykonania orzeczenia; 4) uregulować sposób roztoczenia pieczy nad małoletnimi dziećmi i kontaktów z dzieckiem; 5) nakazać wpisanie stosownego ostrzeżenia w księdze wieczystej lub we właściwym rejestrze. <p>§ 2. W sprawach o ochronę dóbr osobistych zabezpieczenie polegające na zakazie publikacji może być udzielone tylko wtedy, gdy nie sprzeciwia się temu ważny interes publiczny. Udzielając zabezpieczenia, sąd określa czas trwania zakazu, który nie może być dłuższy niż rok. Jeżeli postępowanie w sprawie jest w toku, uprawniony może przed upływem okresu, na który orzeczono zakaz publikacji, żądać dalszego zabezpieczenia; przepisy zdania pierwszego i drugiego stosuje się. Jeżeli uprawniony zażądał dalszego zabezpieczenia, zakaz publikacji pozostaje w mocy do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia wniosku. ,</p> <p>b) po § 2 dodaje się § 2¹ w brzmieniu:</p> <p>§ 2¹. Przepisu art. 731 nie stosuje się, jeżeli zabezpieczenie jest konieczne dla odwrócenia grożącej szkody lub innych niekorzystnych dla uprawnionego skutków. ,</p> <p>c) § 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>« § 3. Sąd doręcza obowiązanemu</p>
--	--	---

	<p>§ 3. Sąd doręcza obowiązanemu postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym, w którym <u>zobowiązuje go do wykonania lub zaniechania czynności albo do nieprzeszkadzania czynnościom uprawnionego</u>. Nie dotyczy to czynności polegających na świadczeniu rzeczy będących we władaniu obowiązanego.</p>	<p>Sąd doręcza obowiązanemu postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym, w którym nakazuje mu wykonanie lub zaniechanie czynności albo nieprzeszkadzanie czynnościom uprawnionego. Nie dotyczy to postanowień nakazujących wydanie rzeczy będących we władaniu obowiązanego.</p>
nowy art. 756 ¹	BRAK	<p>po art. 756 dodaje się art. 756¹ w brzmieniu:</p> <p>Art. 756¹. W sprawach dotyczących pieczy nad małoletnimi dziećmi i kontaktów z dzieckiem sąd orzeka w przedmiocie zabezpieczenia po przeprowadzeniu rozprawy, chyba że chodzi o wypadek niecierpiący zwłoki.</p>
nowy art. 756 ²	BRAK	<p>po art. 756 dodaje się art. 756² w brzmieniu:</p> <p>Art. 756². Uwzględniając wniosek o zabezpieczenie przez uregulowanie stosunków na czas trwania postępowania albo przez uregulowanie sposobów kontaktów z dzieckiem, sąd, na wniosek uprawnionego, może w postanowieniu o udzieleniu zabezpieczenia zagrozić obowiązanemu nakazaniem zapłaty określonej sumy pieniężnej na rzecz uprawnionego na wypadek naruszenia obowiązków określonych w tym postanowieniu. Przepisy art. 1050¹ i 1051¹, a jeżeli zabezpieczenie polega na uregulowaniu sposobu kontaktów z dzieckiem - art. 582¹ § 3, stosuje się odpowiednio.</p>
CZĘŚĆ TRZECIA. POSTĘPOWANIE EGZEKUCYJNE.		
Art. 762. Odmowa; grzywna	<p>§ 1. Za nieuzasadnioną odmowę</p>	<p>w art. 762:</p> <p>a) § 1-3 otrzymują brzmienie:</p> <p>§ 1. Za nieuzasadnioną odmowę</p>

	<p>udzielenia <u>komornikowi</u> wyjaśnień lub informacji przewidzianych w artykule poprzedzającym albo za udzielanie informacji lub wyjaśnień świadomie fałszywych osoba odpowiedzialna może być na wniosek wierzyciela lub z urzędu ukarana przez <u>komornika</u> <u>grzywną do pięciuset złotych</u>. Grzywną taką może być również ukarany dłużnik, który zaniedba obowiązku powiadomienia o zmianie miejsca swego pobytu.</p> <p>§ 2. Jeżeli żądanie udzielenia wyjaśnień lub informacji skierowane było do osoby prawnej lub innej organizacji, ukaraniu grzywną podlega jej pracownik odpowiedzialny za udzielenie wyjaśnień lub informacji, a gdyby ustalenie takiego pracownika było utrudnione, ukaraniu podlega jej kierownik. Przed wydaniem postanowienia <u>komornik</u> wysłucha kierownika.</p> <p>§ 3. Wypis postanowienia o ukaraniu grzywną doręcza <u>komornik</u> osobie ukaranej, stronom oraz prokuratorowi.</p> <p>§ 4. Prawomocne postanowienie komornika o ukaraniu grzywną podlega wykonaniu w drodze egzekucji sądowej bez zaopatrywania go klauzulą wykonalności.</p> <p>§ 5. Ukazanie przez <u>komornika</u> grzywną nie zwalnia osób ukaranych od odpowiedzialności karnej za niedopełnienie lub przekroczenie obowiązków służbowych.</p>	<p>udzielenia organowi egzekucyjnemu wyjaśnień lub informacji przewidzianych w art. 761 albo za udzielanie informacji lub wyjaśnień świadomie fałszywych osoba odpowiedzialna może być na wniosek wierzyciela lub z urzędu ukarana przez organ egzekucyjny grzywną do dwóch tysięcy złotych. Grzywną taką może być również ukarany dłużnik, który zaniedba obowiązku powiadomienia o zmianie miejsca swojego pobytu.</p> <p>§ 2. Jeżeli żądanie udzielenia wyjaśnień lub informacji skierowane było do osoby prawnej lub innej organizacji, ukaraniu grzywną podlega jej pracownik odpowiedzialny za udzielenie wyjaśnień lub informacji, a gdyby ustalenie takiego pracownika było utrudnione, ukaraniu podlega jej kierownik. Przed wydaniem postanowienia organ egzekucyjny wysłucha kierownika.</p> <p>§ 3. Wypis postanowienia o ukaraniu grzywną organ egzekucyjny doręcza osobie ukaranej, stronom oraz prokuratorowi. ,</p> <p>b) uchyla się § 4, ~~§ 4. Prawomocne postanowienie komornika o ukaraniu grzywną podlega wykonaniu w drodze egzekucji sądowej bez zaopatrywania go klauzulą wykonalności.~~</p> <p>c) § 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 5. Ukazanie przez organ egzekucyjny grzywną nie zwalnia osób ukaranych od odpowiedzialności karnej za niedopełnienie lub przekroczenie obowiązków służbowych.</p>
<p>Art. 764.</p> <p>Środki przymusu komornika</p>	<p>Komornik może upomnieć, a po bezskutecznym upomnieniu wydaląc osobę, która zachowuje się</p>	<p>art. 764 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Komornik może upomnieć, a po bezskutecznym upomnieniu wydaląc osobę, która zachowuje się</p>

	niewłaściwie lub przeszkadza jego czynnościom. W wypadku <u>niezastosowania się do tego drugiego wezwania</u> , komornik może ukarać taką osobę grzywną w wysokości do <u>dwustu złotych</u> .	niewłaściwie lub przeszkadza jego czynnościom. W przypadku niezastosowania się do wezwania do wydalenia z miejsca czynności komornik może ukarać taką osobę grzywną w wysokości do tysiąca złotych .
Art. 767. Skarga na czynności komornika	<p><i>§ 1. Na czynności komornika przysługuje skarga do sądu rejonowego, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Dotyczy to także zaniechania przez komornika dokonania czynności. Do rozpoznania skargi na czynności komornika właściwy jest sąd, przy którym działa komornik. Jeżeli do prowadzenia egzekucji został wybrany komornik poza właściwością ogólną, skargę rozpoznaje sąd, który byłby właściwy według ogólnych zasad.</i></p> <p><i>§ 2. Skargę może złożyć strona lub inna osoba, której prawa zostały przez czynności lub zaniechanie komornika naruszone bądź zagrożone.</i></p> <p><i>§ 3. Skarga na czynność komornika powinna czynić zadość wymaganiom pisma procesowego oraz określać zaskarżoną czynność lub czynność, której zaniechano, jak również wniosek o zmianę, uchylene lub dokonanie czynności wraz z uzasadnieniem.</i></p> <p><i>§ 4. Skargę wnosi się do sądu w terminie tygodniowym od dnia czynności, gdy strona lub osoba, której prawo zostało przez czynność komornika naruszone bądź zagrożone, była przy czynności obecna lub była o jej terminie zawiadomiona, w innych wypadkach - od dnia zawiadomienia o dokonaniu czynności strony lub osoby, której prawo zostało przez czynności komornika naruszone bądź zagrożone, a w braku zawiadomienia - <u>od dnia, w którym czynność powinna być dokonana</u>. Odpis skargi sąd przesyła komornikowi, który w terminie trzech dni na piśmie sporządza uzasadnienie dokonania zaskarżonej czynności lub przyczyn jej zaniechania oraz przekazuje je wraz z aktami sprawy do sądu, do którego skargę wniesiono,</i></p>	<p>w art. 767 § 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>§ 4. Skargę wnosi się do sądu w terminie tygodniowym od dnia czynności, gdy strona lub osoba, której prawo zostało przez czynność komornika naruszone bądź zagrożone, była przy czynności obecna lub była o jej terminie zawiadomiona, w innych wypadkach - od dnia zawiadomienia o dokonaniu czynności strony lub osoby, której prawo zostało przez czynności komornika naruszone bądź zagrożone, a w braku zawiadomienia - od dnia dowiedzenia się przez skarżącego o dokonanej czynności. Skargę na zaniechanie przez komornika czynności wnosi się w terminie tygodniowym od dnia, w którym czynność powinna być dokonana. Odpis skargi sąd przesyła</i></p>

	chyba że skargę w całości uwzględnią, o czym zawiadamia sąd i skarżącego oraz zainteresowanych, których uwzględnienie skargi dotyczy.	komornikowi, który w terminie trzech dni na piśmie sporządza uzasadnienie dokonania zaskarżonej czynności lub przyczyn jej zaniechania oraz przekazuje je wraz z aktami sprawy do sądu, do którego skargę wniesiono, chyba że skargę w całości uwzględnią, o czym zawiadamia sąd i skarżącego oraz zainteresowanych, których uwzględnienie skargi dotyczy.
Art. 767 ³ . Odrzucenie skargi	Jeżeli skargę wniesiono <u>po terminie</u> albo nie uzupełniono w terminie jej braków, sąd odrzuca skargę, chyba że uzna, iż zachodzi podstawa do podjęcia czynności na podstawie art. 759 § 2. Na postanowienie sądu o odrzuceniu skargi służy zażalenie.	art. 767 ³ otrzymuje brzmienie: Sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanego terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną , jak również skargę, której braków nie uzupełniono w terminie, chyba że uzna, iż zachodzą podstawy do podjęcia czynności na podstawie art. 759 § 2. Na postanowienie sądu o odrzuceniu skargi służy zażalenie.
Nowy art. 767^{3a}	BRAK	po art. 767 ³ dodaje się art. 767^{3a} w brzmieniu: Art. 767^a. Na postanowienie referendarza sądowego przysługuje skarga. Wniesienie skargi nie powoduje utraty mocy przez zaskarżone postanowienie. Sąd orzeka jako sąd drugiej instancji, stosując odpowiednio przepisy o zażaleniu. Rozpoznając skargę, sąd wydaje postanowienie, w którym zaskarżone postanowienie referendarza utrzymuje w mocy albo je zmienia.
Nowy art. 768¹	BRAK	po art. 768 dodaje się art. 768¹ w brzmieniu: Art. 768¹. Prawomocne postanowienie komornika o ukaraniu grzywną podlega wykonaniu w drodze egzekucji sądowej bez zaopatrywania go w klauzulę wykonalności.
Art. 773. Zbieg egzekucji	§ 1. W przypadku zbiegu egzekucji	w art. 773: a) § 1 otrzymuje brzmienie: § 1. W przypadku zbiegu egzekucji

	<p>administracyjnej i sądowej co do tej samej rzeczy lub prawa majątkowego, administracyjny organ egzekucyjny i komornik wstrzymują czynności egzekucyjne na wniosek wierzyciela, dłużnika lub z urzędu i przekazują akta egzekucji administracyjnej i egzekucji sądowej sądowi rejonowemu, w którego okręgu wszczęto egzekucję, w celu rozstrzygnięcia, który organ egzekucyjny - sądowy czy administracyjny - ma dalej prowadzić <u>łącznie egzekucje w trybie właściwym dla danego organu</u>. Sąd wydaje postanowienie w terminie 14 dni, biorąc pod uwagę stan każdego z postępowań egzekucyjnych, a jeżeli są one w równym stopniu zaawansowane, wysokość egzekwowanych należności i kolejność ich zaspokojenia, z zastrzeżeniem § 2 i 2¹. Równocześnie sąd postanawia, jakie już dokonane czynności egzekucyjne pozostają w mocy.</p> <p><i>§ 2. Jeżeli egzekucje są prowadzone w celu zrealizowania zastawu rejestrowego lub skarbowego, łączne prowadzenie egzekucji przejmuje organ egzekwujący należność korzystającą z pierwszeństwa zaspokojenia, z zastrzeżeniem § 2¹.</i></p> <p><i>§ 2¹. Jeżeli egzekucja sądowa jest prowadzona na podstawie tytułu wykonawczego, o którym mowa w art. 783 § 4, łączne prowadzenie egzekucji przejmuje komornik.</i></p> <p><i>§ 3. W przypadku wystąpienia dalszych zbiegów egzekucji do tej samej rzeczy lub prawa majątkowego, łączne prowadzenie egzekucji przejmuje organ egzekucyjny wyznaczony przy pierwszym zbiegu egzekucji.</i></p>	<p>administracyjnej i sądowej co do tej samej rzeczy lub prawa majątkowego, administracyjny organ egzekucyjny i komornik wstrzymują czynności egzekucyjne na wniosek wierzyciela, dłużnika lub z urzędu i przekazują akta egzekucji administracyjnej i egzekucji sądowej sądowi rejonowemu, w którego okręgu wszczęto egzekucję, w celu rozstrzygnięcia, który organ egzekucyjny - sądowy czy administracyjny - ma dalej prowadzić w trybie właściwym dla danego organu łącznie egzekucje z tej rzeczy lub prawa majątkowego, do którego nastąpił zbieg egzekucji. Sąd wydaje postanowienie w terminie 14 dni, biorąc pod uwagę stan każdego z postępowań egzekucyjnych, a jeżeli są one w równym stopniu zaawansowane, wysokość egzekwowanych należności i kolejność ich zaspokojenia, z zastrzeżeniem § 2 i 2¹. Równocześnie sąd postanawia, jakie już dokonane czynności egzekucyjne pozostają w mocy. ,</p> <p>b) po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:</p> <p>§ 1¹. Postanowienie, o którym mowa w § 1, może wydać także referendarz sądowy.,</p> <p>c) po § 2¹ dodaje się § 2² w brzmieniu:</p> <p>§ 2². Jeżeli sąd lub referendarz sądowy postanowi, że obie egzekucje ma prowadzić łącznie administracyjny organ egzekucyjny, komornik przed przekazaniem akt administracyjnemu organowi egzekucyjnemu rozliczy koszty egzekucji, zwróci wierzycielowi pozostałości niewykorzystanej zaliczki i odnotuje na tytule wykonawczym wysokość dotychczasowych kosztów</p>
--	--	--

	§ 4. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie stronom oraz administracyjnemu organowi egzekucyjnemu.	egzekucyjnych oraz w jakim zakresie roszczenie wierzyciela zostało zaspokojone., d) § 4 otrzymuje brzmienie: § 4. Skarga na postanowienie referendarza sądowego przysługuje stronom i administracyjnemu organowi egzekucyjnemu. Na postanowienie sądu stronom oraz administracyjnemu organowi egzekucyjnemu przysługuje zażalenie.
Nowy art. 773²	BRAK	po art. 773 ¹ dodaje się art. 773² w brzmieniu: Art. 773². § 1. Jeżeli na podstawie jednego tytułu wykonawczego komornik prowadzi egzekucje z dwóch lub więcej rzeczy lub praw, a zbieg egzekucji dotyczy tylko niektórych z nich i na podstawie art. 773 § 1 do łącznego prowadzenia egzekucji został wyznaczony organ administracyjny, dla sprawy przekazanej temu organowi wydaje się z urzędu dalszy tytuł wykonawczy, oznaczając w nim, że stanowi on podstawę do dalszego prowadzenia egzekucji przez administracyjny organ egzekucyjny. Przepis art. 793 stosuje się odpowiednio. Jeżeli postanowienie, o którym mowa w art. 773 § 1, wydał referendarz sądowy, może on również wydać dalszy tytuł wykonawczy. § 2. Jeżeli egzekucja, o której mowa w § 1, jest prowadzona na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego na podstawie tytułu egzekucyjnego nie pochodzącego od sądu, który orzeka o zbiegu egzekucji, dalszy tytuł wykonawczy jest wystawiany po przedłożeniu tytułu egzekucyjnego przez wierzyciela.
Art. 776.		art. 776 otrzymuje brzmienie:
Tytuł wykonawczy	Podstawą egzekucji jest tytuł	Podstawą egzekucji jest tytuł

	wykonawczy, <u>jeżeli ustawa nie stanowi inaczej</u> . Tytułem wykonawczym jest tytuł egzekucyjny zaopatrzony w klauzulę wykonalności.	wykonawczy, <u>jeżeli ustawa nie stanowi inaczej</u> . Tytułem wykonawczym jest tytuł egzekucyjny zaopatrzony w klauzulę wykonalności, chyba że ustawa stanowi inaczej .
Art. 777. Tytuły egzekucyjne	<p><i>§ 1. Tytułami egzekucyjnymi są:</i></p> <p>1) <i>orzeczenie sądu prawomocne lub podlegające natychmiastowemu wykonaniu, jak również ugoda zawarta przed sądem;</i></p> <p>1¹) <i>orzeczenie referendarza sądowego prawomocne lub podlegające natychmiastowemu wykonaniu,</i></p> <p>2) wyrok sądu polubownego lub ugoda zawarta przed takim sądem;</p> <p>2¹) ugoda przed mediatorem,</p> <p>3) <i>inne orzeczenia, ugody i akty, które z mocy ustawy podlegają wykonaniu w drodze egzekucji sądowej;</i></p> <p>4) akt notarialny, w którym dłużnik poddał się egzekucji i który obejmuje obowiązek zapłaty sumy pieniężnej lub <u>uiszczenia rzeczy</u> oznaczonych co do gatunku, ilościowo <u>w akcie oznaczonych</u>, albo też <u>obowiązek</u> wydania rzeczy indywidualnie oznaczonej, lokalu, nieruchomości lub statku wpisanego do rejestru gdy termin zapłaty, uiszczenia lub wydania jest w akcie wskazany;</p> <p>5) akt notarialny, w którym dłużnik poddał się egzekucji i który obejmuje obowiązek zapłaty sumy pieniężnej do wysokości w akcie wprost określonej albo oznaczonej za pomocą klauzuli waloryzacyjnej, gdy akt określa warunki, które upoważniają wierzyciela do prowadzenia przeciwko dłużnikowi egzekucji na podstawie tego aktu o całość lub część roszczenia, jak również termin, do którego wierzyciel może wystąpić o nadanie temu aktowi klauzuli wykonalności;</p>	<p>w art. 777:</p> <p>a) w § 1:</p> <p>- uchyla się pkt 2 i 2¹, tj.:</p> <p>~~2) wyrok sądu polubownego lub ugoda zawarta przed takim sądem;~~</p> <p>~~2¹) ugoda przed mediatorem~~</p> <p>- pkt 4-6 otrzymują brzmienie:</p> <p>4) akt notarialny, w którym dłużnik poddał się egzekucji i który obejmuje obowiązek zapłaty sumy pieniężnej lub wydania rzeczy oznaczonych co do gatunku, ilościowo w akcie określonych, albo też <u>obowiązek</u> wydania rzeczy indywidualnie oznaczonej, lokalu, nieruchomości lub statku wpisanego do rejestru gdy w akcie wskazano termin wykonania obowiązku lub zdarzenie, od którego uzależnione jest wykonanie;</p> <p>5) akt notarialny, w którym dłużnik poddał się egzekucji i który obejmuje obowiązek zapłaty sumy pieniężnej do wysokości w akcie wprost określonej albo oznaczonej za pomocą klauzuli waloryzacyjnej, gdy w akcie wskazano zdarzenie, od którego uzależnione jest wykonanie obowiązku, jak również termin, do którego wierzyciel może wystąpić o nadanie temu aktowi klauzuli wykonalności;</p>

	<p>6) akt notarialny, w którym właściciel nieruchomości albo wierzyciel wierzytelności obciążonych hipoteką, niebędący dłużnikiem osobistym, poddał się egzekucji z obciążonej nieruchomości albo wierzytelności, w celu zaspokojenia wierzyciela hipotecznego, jeżeli wysokość wierzytelności podlegającej zaspokojeniu jest w akcie określona wprost albo oznaczona za pomocą klauzuli waloryzacyjnej, i gdy akt określa warunki, które upoważniają wierzyciela do prowadzenia egzekucji o część lub całość roszczenia, jak również wskazany jest termin, do którego wierzyciel może wystąpić o nadanie temu aktowi klauzuli wykonalności.</p> <p><u>§ 2. Oświadczenie dłużnika, o którym mowa w § 1 pkt 4 lub 5, może być złożone także w odrębnym akcie notarialnym.</u></p> <p>§ 3. Tytułem egzekucyjnym jest również akt notarialny, w którym niebędący dłużnikiem osobistym właściciel nieruchomości lub prawa obciążonych zastawem rejestrowym albo zastawem, poddaje się egzekucji z obciążonych składników w celu zaspokojenia zastawnika. Przepis § 1 pkt 6 stosuje się odpowiednio.</p>	<p>6) akt notarialny określony w pkt 4 lub 5, w którym niebędąca dłużnikiem osobistym osoba, której rzecz, wierzytelność lub prawo obciążone jest hipoteką lub zastawem, poddała się egzekucji z obciążonego przedmiotu w celu zaspokojenia wierzytelności pieniężnej przysługującej zabezpieczonemu wierzycielowi.,</p> <p>b) § 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 2. Oświadczenie dłużnika o poddaniu się egzekucji może być złożone także w odrębnym akcie notarialnym.,</p> <p>c) uchyla się § 3</p> <p>~~§ 3. Tytułem egzekucyjnym jest również akt notarialny, w którym niebędący dłużnikiem osobistym właściciel nieruchomości lub prawa obciążonych zastawem rejestrowym albo zastawem, poddaje się egzekucji z obciążonych składników w celu zaspokojenia zastawnika. Przepis § 1 pkt 6 stosuje się odpowiednio~~</p>
<p>Art. 782.</p> <p>Skład sądu</p>	<p><i>§ 1. Klauzulę wykonalności nadaje sąd jednoosobowo na wniosek wierzyciela. Tytułowi wydanemu w postępowaniu, które zostało lub mogło być wszczęte z urzędu, sąd nadaje klauzulę wykonalności z urzędu.</i></p> <p>§ 2. Nakazowi zapłaty sąd nadaje klauzulę wykonalności z urzędu niezwłocznie po jego uprawomocnieniu się.</p>	<p>w art. 782 § 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 2. Nakazowi zapłaty wydanemu w elektronicznym postępowaniu upominawczym nadaje się klauzulę wykonalności z urzędu niezwłocznie po jego uprawomocnieniu się.</p>

<p>Art. 783.</p> <p>Treść i forma klauzuli wykonalności</p>	<p>§ 1. Klauzula wykonalności powinna zawierać stwierdzenie, że tytuł uprawnia do egzekucji, a w razie potrzeby oznaczać jej zakres. Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, tytułom egzekucyjnym <u>zasądającym świadczenie w walutach obcych sąd nada klauzulę wykonalności ze zobowiązaniem komornika do przeliczenia zasądzonej kwoty na walutę polską według średniego kursu złotego w stosunku do walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu poprzedzającym przekazanie należności wierzycielowi.</u></p> <p>§ 2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, brzmienie klauzuli wykonalności.</p> <p><i>§ 3. Jeżeli tytułem egzekucyjnym jest orzeczenie sądu, klauzulę umieszcza się na wypisie orzeczenia, czyniąc wzmiankę o jej wydaniu na oryginale orzeczenia. W innych wypadkach klauzulę umieszcza się na tytule egzekucyjnym przedstawionym przez strony.</i></p> <p><i>§ 4. Jeżeli tytułem egzekucyjnym jest orzeczenie wydane w elektronicznym postępowaniu upominawczym, klauzulę wykonalności pozostawia się wyłącznie w systemie teleinformatycznym, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 778¹, 787, 787¹, 788 oraz 789.</i></p> <p><i>§ 5. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, czynności sądu związane z nadawaniem klauzuli wykonalności, o którym mowa w § 4, oraz sposób przechowywania i posługiwania się tytułami wykonawczymi wskazanymi w § 4, przy uwzględnieniu potrzeby przyspieszenia i usprawnienia postępowania oraz zapewnienia wystarczającego bezpieczeństwa</i></p>	<p>w art. 783 § 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>§ 1. Klauzula wykonalności powinna zawierać stwierdzenie, że tytuł uprawnia do egzekucji, a w razie potrzeby oznaczać jej zakres. Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, tytułowi egzekucyjnemu opiewającemu na świadczenie pieniężne w walucie obcej sąd nada klauzulę wykonalności ze zobowiązaniem komornika do przeliczenia zasądzonej kwoty na walutę polską według średniego kursu waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia planu podziału, a jeżeli planu nie sporządza się - na dzień wypłaty kwoty wierzycielowi.</p> <p>§ 2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, brzmienie klauzuli wykonalności, mając na względzie treść § 1 oraz sprawne prowadzenie egzekucji i zapewnienie możliwości obrony praw jej uczestników.</p>
---	---	--

	<i>korzystania z elektronicznych tytułów wykonawczych.</i>	
Art. 786 ¹ . Klauzula wykonalności dla aktu notarialnego	W postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu, który określa warunki do prowadzenia egzekucji na podstawie takiego aktu, przepis art. 786 § 1 stosuje się odpowiednio. Nie dotyczy to wypadku, gdy warunkiem tym jest spełnienie przez dłużnika świadczenia w określonym terminie. Sąd nada wtedy klauzulę wykonalności po upływie tego terminu.	uchyla się art. 786 ¹ ~~W postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu, który określa warunki do prowadzenia egzekucji na podstawie takiego aktu, przepis art. 786 § 1 stosuje się odpowiednio. Nie dotyczy to wypadku, gdy warunkiem tym jest spełnienie przez dłużnika świadczenia w określonym terminie. Sąd nada wtedy klauzulę wykonalności po upływie tego terminu.~~
Art. 791. Wydanie nieruchomości; opróżnienie pomieszczenia	§ 1. Tytuł wykonawczy zobowiązujący do wydania <u>ruchoomości indywidualnie oznaczonych</u> , nieruchomości lub statku albo do opróżnienia pomieszczenia upoważnia do prowadzenia egzekucji <u>nie tylko przeciwko dłużnikowi, lecz przeciwko każdemu, kto tymi rzeczami włada.</u> Niniejszy przepis nie narusza uprawnień nabywcy w dobrej wierze. § 2. Jeżeli władający uprawdopodobni dokumentem, że władanie ruchomością indywidualnie oznaczoną, nieruchomością, pomieszczeniem lub statkiem uzyskał na podstawie tytułu prawnego nie pochodzącego od dłużnika, komornik wstrzyma się z czynnościami egzekucyjnymi, pouczając władającego, że może w terminie tygodnia wystąpić do sądu o ustalenie, że tytuł wykonawczy nie może być w stosunku do niego wykonywany i o zabezpieczenie tego powództwa przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego. Przepisy art. 843 stosuje się odpowiednio.	w art. 791: a) § 1-3 otrzymują brzmienie: § 1. Tytuł wykonawczy zobowiązujący do wydania ~~ruchomości indywidualnie oznaczonych~~ , nieruchomości, statku lub do opróżnienia pomieszczenia upoważnia do prowadzenia egzekucji także przeciwko każdemu, kto uzyskał władanie nad tym przedmiotem po wszczęciu postępowania, w którym wydano tytuł egzekucyjny. Niniejszy przepis nie narusza uprawnień nabywcy w dobrej wierze § 2. Tytuł wykonawczy zobowiązujący do wydania nieruchomości, statku lub do opróżnienia pomieszczenia upoważnia do prowadzenia egzekucji nie tylko przeciw dłużnikowi, lecz także przeciwko jego domownikom, krewnym i innym osobom reprezentującym jego prawa.

	<p>§ 3. Wstrzymując się z czynnościami egzekucyjnymi, komornik dokona zajęcia ruchomości lub statku, pozostawiając te przedmioty pod dozorem władającego.</p> <p>§ 4. W razie braku zabezpieczenia powództwa komornik podejmie po terminie miesiąca dalsze czynności egzekucyjne w stosunku do osoby władającej. Dalsza zmiana osoby władającej ruchomością, nieruchomością, statkiem lub помещением nie będzie stanowiła przeszkody w realizacji tytułu wykonawczego.</p>	<p>§ 3. Przepisy § 1 i 2 nie wyłączają praw określonych przepisami o ochronie lokatorów oraz praw, które są skuteczne wobec wierzyciela. Jeżeli dłużnik twierdzi, że przysługuje mu prawo skuteczne wobec wierzyciela, komornik wstrzyma się względem niego z czynnościami egzekucyjnymi, pouczając, że w terminie tygodnia może wytoczyć powództwo o pozbawienie w stosunku do niego tytułu wykonawczego wykonalności.</p> <p>b) uchyla się § 4,</p> <p>~~§ 4. W razie braku zabezpieczenia powództwa komornik podejmie po terminie miesiąca dalsze czynności egzekucyjne w stosunku do osoby władającej. Dalsza zmiana osoby władającej ruchomością, nieruchomością, statkiem lub помещением nie będzie stanowiła przeszkody w realizacji tytułu wykonawczego.~~</p> <p>c) dodaje się § 5 w brzmieniu:</p> <p>§ 5. Po upływie miesiąca od daty wstrzymania czynności komornik podejmie dalsze czynności egzekucyjne w stosunku do dłużnika, chyba że postępowanie egzekucyjne zostało zawieszona postanowieniem sądu o udzieleniu zabezpieczenia.</p>
Art. 801. Wyjaśnienia dłużnika	Jeśli wierzyciel lub sąd zarządzający z urzędu przeprowadzenie egzekucji albo uprawniony organ żądający przeprowadzenia egzekucji <u>nie może wskazać przedmiotów służących do zaspokojenia wierzyciela</u> , komornik <u>wezwie</u> dłużnika do złożenia wyjaśnień.	art. 801 otrzymuje brzmienie: Jeżeli wierzyciel lub sąd zarządzający z urzędu przeprowadzenie egzekucji albo uprawniony organ żądający przeprowadzenia egzekucji nie wskaże majątku pozwalającego na zaspokojenie świadczenia , komornik może wezwać dłużnika do złożenia wyjaśnień.
Art. 807. Formy	Zabezpieczenie w wypadkach w	art. 807 otrzymuje brzmienie: § 1. Zabezpieczenie w wypadkach w

zabezpieczeń	księdze niniejszej przewidzianych powinno być złożone w gotówce lub w książeczkach oszczędnościowych. O wydaniu zabezpieczenia sąd rozstrzyga po wysłuchaniu osób zainteresowanych. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie.	części niniejszej przewidzianych powinno być złożone w gotówce do rąk komornika lub wpłacone na wskazany przez niego rachunek bankowy albo złożone w książeczkach oszczędnościowych lub w papierach wartościowych. Art. 752 § 2 stosuje się odpowiednio. O wydaniu zabezpieczenia sąd rozstrzyga po wysłuchaniu osób zainteresowanych. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie. § 2. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób składania zabezpieczenia w papierach wartościowych, biorąc pod uwagę bezpieczeństwo papierów wartościowych i sprawność postępowania egzekucyjnego. ;
Art. 808. Depozyt	Jeżeli złożona w postępowaniu egzekucyjnym kwota pieniężna nie podlega natychmiastowemu wydaniu, powinna być złożona na rachunek depozytowy sądu. Przepisy art. 752 stosuje się odpowiednio.	w art. 808 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu: § 1 Jeżeli złożona w postępowaniu egzekucyjnym kwota pieniężna nie podlega natychmiastowemu wydaniu, powinna być złożona na rachunek depozytowy sądu. Przepisy art. 752 stosuje się odpowiednio. § 2. Odsetki od sum złożonych na rachunek depozytowy sądu tytułem nabycia przedmiotu egzekucji wchodzą w skład sumy uzyskanej w egzekucji. Odsetki należne za okres od dnia sporządzenia planu podziału sumy uzyskanej w egzekucji do dnia wykonania planu zwraca się osobie uprawnionej.
Art. 812. Obecność stron i świadków	§ 1. Wierzyciel i dłużnik mogą być obecni przy czynnościach egzekucyjnych. Na żądanie stron albo według uznania komornika mogą być obecni także świadkowie, w liczbie nie większej niż po dwóch z każdej strony.	w art. 812 § 1 otrzymuje brzmienie: § 1. Wierzyciel i dłużnik mogą być obecni przy czynnościach egzekucyjnych. Na żądanie stron albo według uznania komornika mogą być obecni także świadkowie, chyba że zachodzi obawa, że wskutek straty

	<p><i>§ 2. Komornik powinien przywołać jednego lub dwóch świadków, jeżeli dłużnik nie jest obecny lub komornik go wywalił, chyba że zachodzi obawa, iż wskutek straty czasu na przywołanie świadków egzekucja będzie udaremniona.</i></p> <p><i>§ 3. Świadcami mogą być także członkowie rodziny i domownicy dłużnika.</i></p> <p><i>§ 4. Świadcowie nie otrzymują wynagrodzenia.</i></p>	<p>czasu na przywołanie świadków egzekucja będzie udaremniona. Świadców przywołuje się w liczbie nie większej niż po dwóch z każdej strony.</p>
Art. 816. Ukończenie egzekucji	<p><i>§ 1. Po ukończeniu postępowania egzekucyjnego należy na tytule wykonawczym zaznaczyć wynik egzekucji i tytuł zatrzymać w aktach, a jeżeli świadczenie objęte tytułem nie zostało zaspokojone całkowicie, tytuł zwrócić wierzycielowi.</i></p> <p><i>§ 2. Jeżeli egzekucja była prowadzona na podstawie tytułu wykonawczego, o którym mowa w art. 783 § 4, wynik egzekucji odnotowuje się w systemie teleinformatycznym.</i></p>	<p>w art. 816 dodaje się § 3 w brzmieniu:</p> <p>§ 3. Ukończenie postępowania egzekucyjnego w inny sposób niż przez umorzenie komornik stwierdza postanowieniem, rozstrzygając o kosztach.</p>
Nowy art. 821 ¹	BRAK	<p>po art. 821 dodaje się art. 821¹ w brzmieniu:</p> <p>Art. 821¹. Jeżeli egzekucja została skierowana do wynagrodzenia za pracę lub innych praw majątkowych, z którymi związane jest prawo dłużnika do świadczeń okresowych, sąd na wniosek dłużnika może określić kwotę, jaką dłużnik może pobierać w okresie zawieszenia postępowania w celu zaspokajania bieżących potrzeb. Na postanowienie sądu określające kwotę, którą dłużnik może pobierać w celu zaspokajania bieżących potrzeb, wierzycielowi służy zażalenie.</p>
Art. 863. Upoważnienie	Minister Sprawiedliwości może w	<p>art. 863 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Minister Sprawiedliwości może, w</p>

	drodze rozporządzenia zarządzić utrzymywanie osobnych pomieszczeń do przechowywania i dozorowania zajętych ruchomości.	drodze rozporządzenia, zarządzić utrzymywanie osobnych pomieszczeń do przechowywania i dozorowania zajętych ruchomości, mając na względzie sprawne prowadzenie egzekucji oraz właściwe zabezpieczenie zajętych ruchomości.
Art. 864 ¹ . Sprzedaż z wolnej ręki	Komornik może sprzedać z wolnej ręki ruchomości niewymienione w art. 864 § 2, jeżeli dłużnik wyraził na to zgodę i określił minimalną cenę zbycia. Sprzedaż nie może nastąpić wcześniej niż po czternastu dniach od dnia oszacowania. <u>Sprzedaż może nastąpić tylko wtedy, gdy wierzyciele wyrazili na to zgodę.</u>	art. 864 ¹ otrzymuje brzmienie: Komornik może sprzedać z wolnej ręki ruchomości niewymienione w art. 864 § 2, jeżeli dłużnik wyraził na to zgodę i określił minimalną cenę zbycia. Sprzedaż nie może nastąpić wcześniej niż po dwóch tygodniach od dnia oszacowania, jeżeli żaden z wierzycieli prowadzących egzekucję nie sprzeciwił się jej w terminie tygodnia od daty zawiadomienia go przez komornika o zamiarze jej przeprowadzenia.
Nowy art. 867 ¹	BRAK	po art. 867 dodaje się art. 867 ¹ w brzmieniu: Art. 867¹. § 1. Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć rękojmię w wysokości jednej dziesiątej sumy oszacowania. § 2. Rękojmię złożoną przez licytanta, któremu udzielono przybicia, zatrzymuje się; pozostałym licytantom rękojmię zwraca się niezwłocznie. § 3. Jeżeli nabywca nie wykonał w terminie warunków licytacji co do zapłaty ceny, traci rękojmię, a skutki przybicia wygasają. Z utraconej rękojmi pokrywa się koszty egzekucji związanej ze sprzedażą, a reszta wchodzi w skład sumy uzyskanej w egzekucji albo jeżeli egzekucja została umorzona jest przelewana na dochód Skarbu Państwa.
Nowy art. 867 ²	BRAK	po art. 867 dodaje się art. 867 ² w brzmieniu: Art. 867². § 1. Licytacja odbywa się publicznie.

		<p>§ 2. W przetargu nie mogą uczestniczyć: dłużnik, komornik, ich małżonkowie, dzieci, rodzice i rodzeństwo, osoby obecne na licytacji w charakterze urzędowym oraz licytant, który nie wykonał warunków poprzedniej licytacji.</p> <p>§ 3. Stawienie się jednego licytanta wystarcza do odbycia przetargu.</p> <p>§ 4. Pełnomocnictwo do udziału w przetargu powinno być stwierdzone dokumentem z podpisem urzędowo poświadczonym, chyba że chodzi o pełnomocnictwo udzielone adwokatowi lub radcy prawnemu.</p>
<p>Art. 884.</p> <p>Ciągłość zajęcia</p>	<p><i>§ 1. Zajęcie obowiązuje nadal, choćby po zajęciu nawiązano z dłużnikiem nowy stosunek pracy lub zlecenia albo choćby zakład pracy przeszedł na inną osobę, jeżeli osoba ta o zajęciu wiedziała.</i></p> <p>§ 2. W razie rozwiązania stosunku pracy z dłużnikiem dotychczasowy pracodawca czyni wzmiankę o zajęciu należności w wydanym dłużnikowi świadectwie pracy, a jeżeli nowy pracodawca dłużnika jest mu znany, przesyła temu pracodawcy zawiadomienie komornika i dokumenty dotyczące zajęcia wynagrodzenia oraz powiadamia o tym komornika i dłużnika, przeciwko któremu toczy się postępowanie egzekucyjne. Wzmianka w świadectwie pracy powinna zawierać oznaczenie komornika, który zajął należność, oraz numer sprawy egzekucyjnej, jak również wskazać wysokość potrąconych już kwot. Przesłanie zawiadomienia komornikowi ma skutki zajęcia należności dłużnika u nowego pracodawcy od chwili dojścia zawiadomienia do tego pracodawcy.</p> <p>§ 3. Nowy pracodawca, któremu pracownik przedstawi świadectwo pracy ze wzmianką o zajęciu należności, zawiadamia o zatrudnieniu pracownika pracodawcę, który wydał</p>	<p>w art. 884 § 2 i 3 otrzymują brzmienie:</p> <p>§ 2. W razie rozwiązania stosunku pracy z dłużnikiem dotychczasowy pracodawca czyni wzmiankę o zajęciu należności w wydanym dłużnikowi świadectwie pracy, a jeżeli nowy pracodawca dłużnika jest mu znany, przesyła temu pracodawcy zawiadomienie komornika i dokumenty dotyczące zajęcia wynagrodzenia oraz powiadamia o tym komornika i dłużnika, przeciwko któremu toczy się postępowanie egzekucyjne. Wzmianka w świadectwie pracy powinna zawierać oznaczenie komornika, który zajął należność, oraz numer sprawy egzekucyjnej, jak również wskazać wysokość potrąconych już kwot. Przesłanie zawiadomienia komornika ma skutki zajęcia należności dłużnika u nowego pracodawcy od chwili dojścia zawiadomienia do tego pracodawcy.</p> <p>§ 3. Nowy pracodawca, któremu pracownik przedstawi świadectwo pracy ze wzmianką o zajęciu należności, zawiadamia o zatrudnieniu pracownika pracodawcę,</p>

	<p>świadectwo, oraz wskazanego we wzmiance komornika. Jeżeli nowy pracodawca, któremu pracownik nie okazał świadectwa pracy, dowie się, gdzie pracownik był przedtem zatrudniony, obowiązany jest zawiadomić poprzedniego pracodawcę o jego zatrudnieniu, chyba że pracownik przedstawi zaświadczenie <u>tego zakładu</u> stwierdzające, że jego należności nie były zajęte.</p> <p><i>§ 4. Obowiązek powiadomienia komornika o zmianie pracodawcy obciąża również dłużnika. O obowiązku tym oraz o skutkach jego zaniedbania dłużnik powinien być pouczony przy zawiadomieniu go o zajęciu wynagrodzenia za pracę.</i></p>	<p>który wydał świadectwo, oraz wskazanego we wzmiance komornika. Jeżeli nowy pracodawca, któremu pracownik nie okazał świadectwa pracy, dowie się, gdzie pracownik był przedtem zatrudniony, obowiązany jest zawiadomić poprzedniego pracodawcę o jego zatrudnieniu, chyba że pracownik przedstawi zaświadczenie tego pracodawcy stwierdzające, że jego należności nie były zajęte.</p>
<p>Art. 886.</p> <p>Grzywna</p>	<p>§ 1. Pracodawcy, który <u>nie złożył w przepisany terminie oświadczenia</u> przewidzianego w art. 882 albo zaniedbał przesłania <u>zawiadomienia</u> lub dokumentów zajęcia wynagrodzenia nowemu pracodawcy dłużnika stosownie do art. 884 § 2 i § 3, komornik wymierza grzywnę w wysokości <u>do pięciuset złotych</u>. Grzywna może być powtórzona, jeżeli pracodawca nadal uchylił się od wykonania tych czynności w dodatkowo wyznaczonym terminie.</p> <p><i>§ 2. Jeżeli pracodawcą nie jest osoba fizyczna, grzywnie podlega pracownik lub wspólnik odpowiedzialny za wykonanie takiej czynności, a w razie niewyznaczenia takiego pracownika lub niemożności jego ustalenia - osoby uprawnione do reprezentowania pracodawcy. Jeżeli pracodawcą jest spółka cywilna, grzywnie podlega którykolwiek ze wspólników.</i></p> <p><i>§ 3. Pracodawca, który nie zastosował się do wezwania z art. 881 i 882 lub w inny sposób naruszył obowiązki wynikające z zajęcia bądź złożył oświadczenie przewidziane w art. 882 niezgodnie z prawdą albo dokonał wypłaty zajętej części wynagrodzenia dłużnikowi, odpowiada za wyrządzoną przez to</i></p>	<p>w art. 886 § 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 1. Pracodawcy, który nie wykonał obowiązków określonych w art. 881 § 3 i 4, nie złożył w przepisany terminie oświadczenia przewidzianego w art. 882 albo zaniedbał przesłania ~~zawiadomienia~~ ~~lub~~ dokumentów zajęcia wynagrodzenia nowemu pracodawcy dłużnika, stosownie do art. 884 § 2 i 3, komornik wymierza grzywnę w wysokości do dwóch tysięcy złotych. Grzywna może być powtórzona, jeżeli pracodawca nadal uchylił się od wykonania tych czynności w dodatkowo wyznaczonym terminie.</p>

	<p>wierzycielowi szkodę.</p> <p>§ 4. Grzywnę określoną w § 1 komornik wymierzy również dłużnikowi, który nie powiadomił go o zmianie pracodawcy.</p>	
Nowy art. 889 ¹	BRAK	<p>po art. 889 dodaje się art. 889¹ w brzmieniu:</p> <p>Art. 889¹. Jeżeli zajęto rachunek bankowy prowadzony w walucie obcej, bank przekazuje komornikowi należność w walucie polskiej przeliczonej według kursu kupna waluty obcej, w której prowadzony jest rachunek, ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu przekazania należności komornikowi.</p>
<p>Art. 893¹.</p> <p>Zajęcie wkładu oszczędnościowego</p>	<p>§ 1. Jeżeli egzekucja z rachunku bankowego obejmującego wkład oszczędnościowy, na który wystawiono dowód imienny lub na okaziciela, nie może być przeprowadzona w trybie art. 901 z powodu niemożności odebrania tego dokumentu, komornik <u>sporządza o tym protokół</u> i dokonuje zajęcia wkładu oszczędnościowego przez skierowanie do właściwego oddziału banku zawiadomienia o zajęciu. Zajęcie jest dokonane z chwilą doręczenia tego zawiadomienia. Na skutek zajęcia dokonanego w powyższym trybie bank wstrzymuje wszelkie wypłaty z zajętego wkładu i zawiadamia o tym placówki banku, <u>urzędy pocztowo-telekomunikacyjne</u> i inne placówki wykonujące czynności w powyższym zakresie. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności oraz Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb zawiadamiania placówek banków, urzędów pocztowo-</p>	<p>w art. 893¹:</p> <p>a) § 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 1. Jeżeli egzekucja z rachunku bankowego obejmującego wkład oszczędnościowy, na który wystawiono dowód imienny lub na okaziciela, nie może być przeprowadzona w trybie art. 901 z powodu niemożności odebrania tego dokumentu, komornik stwierdza ten fakt protokołem i dokonuje zajęcia wkładu oszczędnościowego przez skierowanie do właściwego oddziału banku zawiadomienia o zajęciu. Zajęcie jest dokonane z chwilą doręczenia tego zawiadomienia. Na skutek zajęcia dokonanego w powyższy sposób bank wstrzymuje wszelkie wypłaty z zajętego wkładu i zawiadamia o tym placówki banku, placówki operatora publicznego lub innego operatora pocztowego i inne placówki wykonujące czynności w powyższym zakresie. ~~Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności oraz Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb zawiadamiania~~</p>

	<p>telekomunikacyjnych i innych placówek, uwzględniając dane zawarte w zawiadomieniu.</p> <p><i>§ 2. Komornik doręcza niezwłocznie zawiadomienie o zajęciu wkładu oszczędnościowego dłużnikowi z pouczeniem o odpowiedzialności przewidzianej w § 3, w razie podjęcia kwoty z zajętego wkładu.</i></p> <p><i>§ 3. Dłużnik, który po dokonaniu zajęcia wkładu oszczędnościowego podejmie wkład lub jego część, podlega odpowiedzialności karnej jak za usunięcie mienia spod egzekucji.</i></p> <p><i>§ 4. Ponadto komornik doręcza niezwłocznie zawiadomienie o zajęciu wkładu oszczędnościowego wierzycielowi z pouczeniem, że w terminie dwóch tygodni od daty zajęcia wkładu powinien wystąpić do sądu o umorzenie księżeczki oszczędnościowej i zawiadomić o tym właściwy oddział banku, przez doręczenie bankowi w tym samym terminie odpisu złożonego do sądu wniosku w sprawie wszczęcia postępowania o umorzenie księżeczki oszczędnościowej. W razie nieotrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania o umorzenie księżeczki oszczędnościowej, właściwy oddział banku, po upływie trzech tygodni od daty zajęcia wkładu oszczędnościowego, odwoła wstrzymanie wypłat z tego wkładu, o czym zawiadomi właściciela księżeczki oszczędnościowej.</i></p>	<p>~~placówek banków, urzędów pocztowo-telekomunikacyjnych i innych placówek, uwzględniając dane zawarte w zawiadomieniu.~~</p> <p>b) po § 4 dodaje się § 5 w brzmieniu:</p> <p>§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności oraz Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb zawiadamiania placówek banków, placówek operatora publicznego lub innego operatora pocztowego i innych placówek, uwzględniając dane zawarte w zawiadomieniu, mając na względzie sprawne prowadzenie egzekucji.;</p>
<p>Art. 904¹.</p> <p>Licytacja, sprzedaż z wolnej ręki</p>	<p><i>§ 1. Na wniosek wierzyciela jego zaspokojenie nastąpi przez sprzedaż wierzytelności w drodze licytacji lub z wolnej ręki, o ile nie sprzeciwia się temu</i></p>	<p>w art. 904¹ § 2 i 3 otrzymują brzmienie:</p>

	<p><i>charakter zajętej wierzytelności.</i></p> <p>§ 2. Sprzedaży wierzytelności dokonuje się w drodze licytacji prowadzonej według przepisów o egzekucji z ruchomości. Cena wywołania wynosi <u>połowę sumy, na którą składa się wartość egzekwowanej wierzytelności oraz należne od niej odsetki liczone od dnia ich wymagalności do dnia licytacji.</u> Nabycie nie może nastąpić poniżej ceny wywołania.</p> <p>§ 3. Za zgodą dłużnika zajęta wierzytelność może zostać sprzedana z wolnej ręki, po cenie przez niego wskazanej, jeżeli sprzedaż <u>za tę cenę</u> nie narusza interesów wierzycieli. Dłużnik może też wskazać <u>osobę nabywcy</u> oraz inne warunki sprzedaży. Zgoda dłużnika na sprzedaż z wolnej ręki nie jest potrzebna, gdy wierzytelność była wymagalna przed dniem zajęcia. W takim jednak wypadku <u>cena zbycia nie może być niższa od 60% oszacowania wraz z odsetkami liczonymi do dnia sprzedaży.</u></p>	<p>§ 2. Sprzedaży zajętej wierzytelności dokonuje się w drodze licytacji prowadzonej według przepisów o egzekucji z ruchomości. Cena wywołania wynosi trzy czwarte sumy, na którą składa się należność główna oraz odsetki naliczone ~~od dnia ich wymagalności~~ do dnia licytacji. Nabycie nie może nastąpić poniżej ceny wywołania.</p> <p>§ 3. Za zgodą dłużnika zajęta wierzytelność może zostać sprzedana z wolnej ręki po cenie przez niego wskazanej, jeżeli sprzedaż nie narusza interesów wierzycieli. Dłużnik może też wskazać nabywcę oraz określić inne warunki sprzedaży. Zgoda dłużnika na sprzedaż z wolnej ręki nie jest potrzebna, gdy wierzytelność była wymagalna przed dniem zajęcia. W takim wypadku cena sprzedaży nie może być jednak niższa niż cztery piąte sumy, na którą składa się należność główna oraz odsetki naliczone do dnia sprzedaży.</p>
Art. 908. Zarząd; sprzedaż praw	<p>§ 1. Jeżeli po zajęciu wierzytelności należyte wykonanie praw dłużnika lub wierzyciela tego wymaga, sąd na wniosek wierzyciela lub dłużnika, stosownie do okoliczności, ustanowi kuratora lub zarządcę <u>albo nakaże sprzedaż prawa.</u> Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie.</p> <p>§ 2. Do zarządu i <u>sprzedaży</u> stosuje się odpowiednio przepisy o zarządzie w toku egzekucji z nieruchomości i <u>o sprzedaży ruchomości.</u></p>	<p>art. 908 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 1. Jeżeli po zajęciu wierzytelności należyte wykonanie praw dłużnika lub wierzyciela tego wymaga, sąd na wniosek wierzyciela lub dłużnika, stosownie do okoliczności, ustanowi kuratora lub zarządcę albo nakaże sprzedaż prawa. ~~albo nakaże sprzedaż prawa.~~ Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie.</p> <p>§ 2. Do zarządu i ~~sprzedaży~~ stosuje się odpowiednio przepisy o zarządzie w toku egzekucji z nieruchomości. i ~~o sprzedaży ruchomości.~~</p>
Art. 911 ⁶ . Zaspokojenie wierzyciela	<p><i>§ 1. Zaspokojenie wierzyciela z zajętego prawa następuje z dochodu, jeżeli zajęte prawo przynosi dochód, albo z realizacji</i></p>	<p>w art. 911⁶ uchyla się § 3 i 4 ;</p>

	<p><i>lub sprzedaży prawa.</i></p> <p><i>§ 2. Zaspokojenie z dochodu lub realizacji prawa, jeżeli nie nastąpi w trybie art. 911⁵, następuje w drodze egzekucji przez zarząd przymusowy. Przepisy art. 1064¹-1064¹¹ stosuje się odpowiednio.</i></p> <p>§ 3. Sprzedaży prawa dokonuje się w drodze licytacji prowadzonej według przepisów o egzekucji z ruchomości z zachowaniem przepisów poniższych.</p> <p>§ 4. Do sprzedaży w drodze licytacji papierów wartościowych, o których mowa w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz.U. Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 157, poz. 1119), nie stosuje się przepisu art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz.U. Nr 184, poz. 1539 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119) oraz art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.</p>	<p>~~§ 3. Sprzedaży prawa dokonuje się w drodze licytacji prowadzonej według przepisów o egzekucji z ruchomości z zachowaniem przepisów poniższych.~~</p> <p>~~§ 4. Do sprzedaży w drodze licytacji papierów wartościowych, o których mowa w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz.U. Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 157, poz. 1119), nie stosuje się przepisu art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz.U. Nr 184, poz. 1539 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119) oraz art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.~~</p>
<p>Nowy art. 911⁷ § 4</p>	<p>BRAK</p>	<p>w art. 911⁷ dodaje się § 4 w brzmieniu:</p> <p>§ 4. Do sprzedaży prawa w drodze licytacji stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży licytacyjnej w egzekucji z ruchomości. Do sprzedaży w drodze licytacji papierów wartościowych, o których mowa w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz.U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 131, poz. 763), nie stosuje się przepisu art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach</p>

		publicznych (Dz.U. z 2009 r. Nr 185, poz. 1439 oraz z 2010 r. Nr 167, poz. 1129) oraz art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.
Art. 913. wyjawienie majątku - podstawa	<p><i>§ 1. Jeżeli zajęty w egzekucji majątek dłużnika nie rokuje zaspokojenia egzekwowanych należności lub jeżeli wierzyciel wykaże, że na skutek prowadzonej egzekucji nie uzyskał w pełni zaspokojenia swej należności, może on żądać zobowiązania dłużnika do złożenia wykazu majątku z wymienieniem rzeczy i miejsca, gdzie się znajdują, przypadających mu wierzytelności i innych praw majątkowych oraz do złożenia przyrzeczenia według roty: "Świadomy znaczenia mych słów i odpowiedzialności przed prawem zapewniam, że złożony przeze mnie wykaz majątku jest prawdziwy i zupełny."</i></p> <p>§ 2. Wierzyciel może żądać wyjawienia majątku także przed wszczęciem egzekucji, jeżeli uprawdopodobni, że nie uzyska zaspokojenia w pełni swej należności ze znanego mu majątku albo z przypadających dłużnikowi bieżących świadczeń periodycznych za okres sześciu miesięcy.</p>	<p>w art. 913 § 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 2. Wierzyciel może żądać wyjawienia majątku także przed wszczęciem egzekucji, jeżeli:</p> <p>1) uprawdopodobni, że nie uzyska zaspokojenia w pełni swojej należności ze znanego mu majątku albo z przypadających dłużnikowi bieżących świadczeń periodycznych za okres sześciu miesięcy;</p> <p>2) po uzyskaniu tytułu wykonawczego wezwał dłużnika do zapłaty stwierdzonej nim należności listem poleconym za potwierdzeniem odbioru, a dłużnik nie spełnił świadczenia w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania do zapłaty.</p>
Art. 916. Środki przymusu	<p>Jeżeli dłużnik bez usprawiedliwionej przyczyny nie stawi się do sądu w celu złożenia wykazu lub przyrzeczenia albo stawiwszy się wykazu nie złoży lub odmówi odpowiedzi na zadane mu pytanie albo odmówi złożenia przyrzeczenia, sąd może skazać go na grzywnę lub nakazać przymusowe doprowadzenie oraz może zastosować areszt nieprzekraczający miesiąca, z</p>	<p>art. 916 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 1. Jeżeli dłużnik bez usprawiedliwionej przyczyny nie stawi się do sądu w celu złożenia wykazu lub przyrzeczenia albo stawiwszy się wykazu nie złoży lub odmówi odpowiedzi na zadane mu pytanie albo odmówi złożenia przyrzeczenia, sąd może skazać go na grzywnę lub nakazać przymusowe doprowadzenie oraz może zastosować areszt</p>

	uwzględnieniem art. 276 § 2. O skutkach tych dłużnik powinien być pouczone w wezwaniu na posiedzenie.	nieprzekraczający miesiąca, z uwzględnieniem art. 276 § 2. O skutkach tych dłużnik powinien być pouczone w wezwaniu na posiedzenie. W razie wykonania czynności przez dłużnika lub umorzenia postępowania grzywny niezapłacone do tego czasu ulegają umorzeniu. § 2. Na postanowienie sądu w przedmiocie skazania na grzywnę oraz orzeczenie aresztu przysługuje zażalenie.
Nowy art. 920²	BRAK	po art. 920 ¹ dodaje się art. 920 ² w brzmieniu: Art. 920². Czynności przewidziane w dziale niniejszym dla sądu może wykonywać także referendarz sądowy, z wyłączeniem stosowania środków przymusu.
Nowy art. 920¹	BRAK	po art. 921 dodaje się art. 921 ¹ w brzmieniu: Art. 921¹. O wszczęciu i ukończeniu egzekucji komornik zawiadamia sąd, przy którym działa.;
Art. 924. Wpis do księgi wieczystej	Jednocześnie z wystaniem dłużnikowi wezwania komornik przesyła do sądu właściwego do prowadzenia księgi wieczystej wniosek o dokonanie w księdze wieczystej wpisu o wszczęciu egzekucji lub o złożenie wniosku do zbioru dokumentów.	w art. 924 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu: § 1 Jednocześnie z wystaniem dłużnikowi wezwania komornik przesyła do sądu właściwego do prowadzenia księgi wieczystej wniosek o dokonanie w księdze wieczystej wpisu o wszczęciu egzekucji lub o złożenie wniosku do zbioru dokumentów. § 2. W razie umorzenia postępowania egzekucyjnego komornik składa wniosek o wykreślenie w księdze wieczystej wpisu o wszczęciu egzekucji lub o usunięcie wniosku o wszczęcie egzekucji ze zbioru dokumentów.
Nowy art. 929 §1¹	BRAK	w art. 929 po § 1 dodaje się § 1 ¹ w

		brzmieniu: § 1 ¹ . Pobranie z góry przez dłużnika przed zajęciem czynszu najmu za czas dłuższy niż trzy miesiące, a czynszu dzierżawy za czas dłuższy niż sześć miesięcy, licząc w obu przypadkach od dnia zajęcia, nie zwalnia najemcy lub dzierżawcy od obowiązku zapłaty czynszu do rąk komornika.;
Nowy art. 930 § 4	BRAK	w art. 930 dodaje się § 4 w brzmieniu: § 4. Oddanie zajętej nieruchomości w użyczenie, leasing, najem lub dzierżawę jest bezskuteczne wobec nabywcy nieruchomości w egzekucji.
Nowy art. 937 § 3	BRAK	w art. 937 dodaje się § 3 w brzmieniu: § 3. Na postanowienie sądu w przedmiocie zatwierdzenia sprawozdania przysługuje zażalenie.
Nowy art. 945 § 4	BRAK	w art. 945 dodaje się § 4 w brzmieniu: § 4. Jeżeli opis i oszacowanie nie zostały ukończone w terminie podanym w zawiadomieniu, komornik o ukończeniu opisu i oszacowania zawiadomi znanych mu uczestników oraz dokona obwieszczenia stosownie do § 2.
Nowy art. 948 § 3	BRAK	w art. 948 dodaje się § 3 w brzmieniu: § 3. Opiszem i oszacowaniem należy objąć z osobna każdą nieruchomość stanowiącą przedmiot egzekucji, jeżeli jest ona wpisana do odrębnej księgi wieczystej lub prowadzony jest dla niej odrębny zbiór dokumentów. Jeżeli jednak postępowania egzekucyjne toczące się co do kilku nieruchomości tego samego dłużnika, wpisanych do oddzielnych ksiąg wieczystych lub dla których prowadzone są odrębne zbiory dokumentów, połączone zostały w jedno postępowanie, to w przypadku gdy nieruchomości te stanowią całość gospodarczą, należy opisać i oszacować tę całość i każdą z nieruchomości z osobna.

<p>Art. 950.</p> <p>Zaskarżenie, termin</p>	<p>Termin do zaskarżenia opisu i oszacowania liczy się od dnia jego ukończenia. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie.</p>	<p>art. 950 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Art. 950. Termin zaskarżenia opisu i oszacowania wynosi dwa tygodnie i liczy się od dnia jego ukończenia. Jeżeli opis i oszacowanie nie zostały ukończone w terminie podanym w zawiadomieniu termin do zaskarżenia liczy się od dnia doręczenia uczestnikowi zawiadomienia, o którym mowa w art. 945 § 4, a dla uczestników, którym nie doręczono zawiadomienia, od dnia obwieszczenia o ukończeniu. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie.</p>
<p>Art. 962.</p> <p>Rękojmia</p>	<p>§ 1. Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć rękojmię w wysokości jednej dziesiątej części sumy oszacowania.</p> <p>§ 2. <i>(uchylony)</i></p>	<p>w art. 962 § 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 1. Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć rękojmię w wysokości jednej dziesiątej części sumy oszacowania, najpóźniej w dniu poprzedzającym przetarg.</p>
<p>Art. 969.</p> <p>Utrata rękojmi</p>	<p><i>§ 1. Jeżeli nabywca nie wykonał w terminie warunków licytacyjnych co do zapłaty ceny, traci rękojmię, a skutki przybicia wygasają. Uiszczoną część ceny zwraca się. Następstwa te sąd stwierdza postanowieniem, na które przysługuje zażalenie.</i></p> <p><i>§ 2. Od nabywcy nie składającego rękojmi, który nie wykonał warunków licytacyjnych, ściąga się rękojmię w trybie egzekucji należności sądowych.</i></p> <p>§ 3. Z rękojmi utraconej przez nabywcę lub od niego ściągniętej pokrywa się koszty egzekucji związane ze sprzedażą, a resztę przelewa się na dochód Skarbu Państwa.</p>	<p>w art. 969 § 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 3. Z rękojmi utraconej przez nabywcę lub od niego ściągniętej pokrywa się koszty egzekucji związane ze sprzedażą, a reszta wchodzi w skład sumy uzyskanej w egzekucji albo jeżeli egzekucja została umorzona, jest przelewana na dochód Skarbu Państwa.</p>
<p>Art. 985.</p>		<p>w art. 985 § 1 otrzymuje brzmienie:</p>

<p>Umorzenie; ponowna egzekucja</p>	<p>§ 1. Jeżeli po drugiej licytacji żaden z wierzycieli nie przejął nieruchomości na własność, postępowanie egzekucyjne umarza się i nowa egzekucja z tej nieruchomości może być wszczęta dopiero <u>po upływie roku</u>.</p> <p>§ 2. Jeżeli wniosek o wszczęcie nowej egzekucji złożono przed upływem trzech lat od daty drugiej licytacji, komornik dokona nowego opisu i oszacowania tylko na wniosek wierzyciela lub dłużnika. Dłużnik może złożyć taki wniosek przed upływem dwóch tygodni od daty ponownego doręczenia mu wezwania do zapłaty, o czym należy go uprzedzić przy doręczeniu wezwania.</p>	<p>§ 1. Jeżeli po drugiej licytacji żaden z wierzycieli nie przejął nieruchomości na własność, postępowanie egzekucyjne umarza się i nowa egzekucja z tej nieruchomości może być wszczęta dopiero po upływie 6 miesięcy od daty drugiej licytacji.</p>
<p>Art. 999. Skutki</p>	<p>§ 1. Prawomocne postanowienie o przysądzeniu własności przenosi własność na nabywcę i jest tytułem do ujawnienia na rzecz nabywcy prawa własności w katastrze nieruchomości oraz przez wpis w księdze wieczystej lub przez złożenie dokumentu do zbioru dokumentów. Prawomocne postanowienie o przysądzeniu własności jest także tytułem <u>egzekucyjnym</u> do wprowadzenia nabywcy w posiadanie nieruchomości.</p> <p>§ 2. Od chwili uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu własności na rzecz nabywcy należą do niego pożytki z nieruchomości. Powtarzające się daniny publiczne przypadające z nieruchomości od dnia prawomocności postanowienia o przysądzeniu własności ponosi nabywca. Świadczenia publiczno-prawne nie powtarzające się nabywca ponosi tylko wtedy, gdy ich płatność przypada w dniu uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu własności lub po tym dniu.</p> <p>§ 3. (uchylony)</p>	<p>w art. 999 § 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 1. Prawomocne postanowienie o przysądzeniu własności przenosi własność na nabywcę i jest tytułem do ujawnienia na rzecz nabywcy prawa własności w katastrze nieruchomości oraz przez wpis w księdze wieczystej lub przez złożenie dokumentu do zbioru dokumentów. Prawomocne postanowienie o przysądzeniu własności jest tytułem wykonawczym do wprowadzenia nabywcy w posiadanie nieruchomości i opróżnienia znajdujących się na tej nieruchomości pomieszczeń bez potrzeby nadania mu klauzuli wykonalności. Przepis art. 791 stosuje się odpowiednio.</p>
<p>Art. 1002. Wstąpienie w najem i dzierżawę</p>	<p>Z chwilą uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu własności nabywca wstępuje w prawa i obowiązki dłużnika wynikające ze</p>	<p>art. 1002 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Z chwilą uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu własności nabywca wstępuje w prawa i obowiązki dłużnika wynikające ze</p>

	<p>stosunku najmu i dzierżawy stosownie do przepisów prawa normujących te stosunki w wypadku zbycia rzeczy wynajętej lub wydzierżawionej.</p>	<p>stosunku najmu i dzierżawy stosownie do przepisów prawa normujących te stosunki w wypadku zbycia rzeczy wynajętej lub wydzierżawionej. W przypadku gdy umowa najmu lub dzierżawy nieruchomości zawarta była na czas oznaczony dłuższy niż dwa lata, nabywca może wypowiedzieć tę umowę, w ciągu miesiąca od uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu własności, z zachowaniem rocznego terminu wypowiedzenia, o ile umowa nie przewiduje terminu krótszego, chociażby umowa została zawarta z zachowaniem formy pisemnej i z datą pewną, a rzecz została najemcy lub dzierżawcy wydana.</p>
<p>Art. 1013¹. Zakres stosowania uproszczonej egzekucji z nieruchomości</p>	<p>§ 1. Przepisy niniejszego działu stosuje się do egzekucji z niezabudowanej nieruchomości gruntowej oraz nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym lub użytkowym, jeżeli w chwili złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji nie dokonano zawiadomienia o zakończeniu budowy.</p> <p><i>§ 2. Przepisy działu niniejszego stosuje się także do części nieruchomości wydzielonych do sprzedaży w trybie art. 946, jeżeli część wydzielona jest nieruchomością wymienioną w § 1.</i></p> <p><i>§ 3. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym dziale stosuje się odpowiednio przepisy działu poprzedzającego.</i></p>	<p>w art. 1013¹ § 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 1. Przepisy niniejszego działu stosuje się do egzekucji z niezabudowanej nieruchomości gruntowej oraz nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym lub użytkowym, jeżeli w chwili złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji nie dokonano zawiadomienia o zakończeniu budowy albo nie wystąpiono z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na użytkowanie w rozumieniu przepisów prawa budowlanego.</p>
<p>Art. 1018. Ogłoszenie</p>	<p>Ogłoszenie o wszczęciu egzekucji komornik wywiesi w budynku sądowym i umieści je w dzienniku poczytnym w danej miejscowości.</p>	<p>art. 1018 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Ogłoszenie o wszczęciu egzekucji komornik wywiesi w budynku sądowym i umieści je w dzienniku poczytnym w danej miejscowości oraz na stronie internetowej Krajowej Rady Komorniczej.</p>
<p>Art. 1019. Obwieszczenie o</p>	<p>Obwieszczenie o licytacji należy</p>	<p>art. 1019 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Obwieszczenie o licytacji należy</p>

licytacji	przynajmniej na dwa tygodnie przed licytacją wywiesić w budynku sądowym oraz ogłosić w dzienniku poczytnym w danej miejscowości, jak również przesłać terenowym organom administracji morskiej właściwym dla portu, w którym statek się znajduje, oraz dla portu macierzystego statku w celu wywieszenia w tych portach.	przynajmniej na dwa tygodnie przed licytacją wywiesić w budynku sądowym oraz ogłosić w dzienniku poczytnym w danej miejscowości, a także na stronie internetowej Krajowej Rady Komorniczej , jak również przesłać terenowym organom administracji morskiej właściwym dla portu, w którym statek się znajduje, oraz dla portu macierzystego statku w celu wywieszenia w tych portach.
Nowy art. 1026 § 3	BRAK	w art. 1026 dodaje się § 3 w brzmieniu: § 3. W przypadku połączenia postępowań egzekucyjnych toczących się co do kilku nieruchomości tego samego dłużnika, suma przypadająca po zaspokojeniu należności zaliczonych do wyższej kategorii na zaspokojenie ciężących na nieruchomościach hipotek oraz praw i roszczeń, które wygasły wskutek przysądzenia własności, ulega podziałowi na tyle części, ile nieruchomości było przedmiotem połączonych postępowań, w takim stosunku, w jakim wartość poszczególnych nieruchomości pozostawała do wartości całości gospodarczej, którą tworzyły te nieruchomości. Hipoteki, roszczenia i prawa ciężące na nieruchomości zaspokajają się tylko w tej części sumy, która odpowiada wartości obciążonej nimi nieruchomości. Pozostaną część sumy dzieli się stosownie do § 1.
Nowy art. 1050¹	BRAK	po art. 1050 dodaje się art. 1050¹ w brzmieniu: Art. 1050¹. § 1. W sytuacji, o której mowa w art. 1050 § 1, sąd, na wniosek wierzyciela, może zamiast zagrożenia grzywną, po wysłuchaniu stron, zagrozić dłużnikowi nakazaniem zapłaty na rzecz wierzyciela określonej sumy pieniężnej za każdy

		<p>dzień zwłoki w wykonaniu czynności, niezależnie od roszczeń przysługujących wierzycielowi na zasadach ogólnych. Przepis art. 1050 § 2 stosuje się odpowiednio.</p> <p>§ 2. Po bezskutecznym upływie terminu wyznaczonego dłużnikowi do wykonania czynności, sąd na wniosek wierzyciela nakazuje dłużnikowi zapłatę wierzycielowi sumy pieniężnej. Tak samo sąd postąpi w razie dalszego wniosku wierzyciela. Prawomocne postanowienie sądu jest tytułem wykonawczym na rzecz wierzyciela bez potrzeby nadawania mu klauzuli wykonalności. Sąd może również, na wniosek wierzyciela, podwyższyć wysokość należnej mu od dłużnika sumy pieniężnej.</p> <p>§ 3. W razie wykonania czynności przez dłużnika po upływie wyznaczonego przez sąd terminu, wierzyciel może złożyć wniosek o nakazanie dłużnikowi zapłaty sumy pieniężnej na jego rzecz w terminie miesiąca od dnia dokonania czynności.</p> <p>§ 4. Określając wysokość sumy pieniężnej, o której mowa w § 1, sąd uwzględni interesy stron w takiej mierze, aby zapewnić wykonalność obowiązku określonego w tytule wykonawczym a dłużnika nie obciążać ponad potrzebę.</p>
Nowy art. 1051 ¹	BRAK	<p>po art. 1051 dodaje się art. 1051¹ w brzmieniu:</p> <p>Art. 1051¹.</p> <p>§ 1. W sytuacji, o której mowa w art. 1051 § 1, sąd, na wniosek wierzyciela, po wysłuchaniu stron i stwierdzeniu, że dłużnik działał wbrew obowiązkowi, może zamiast nałożenia grzywny nakazać dłużnikowi zapłatę na rzecz wierzyciela określonej sumy pieniężnej za dokonane naruszenie oraz zagrozić nakazaniem zapłaty określonej sumy pieniężnej za każde</p>

		<p>kolejne naruszenie obowiązku, stosownie do jego treści, niezależnie od roszczeń przysługujących wierzycielowi na zasadach ogólnych.</p> <p>§ 2. Po stwierdzeniu, że dłużnik w dalszym ciągu działał wbrew obowiązkowi, sąd, na wniosek wierzyciela, po wysłuchaniu stron, nakazuje dłużnikowi zapłatę wierzycielowi sumy pieniężnej. Tak samo sąd postąpi w razie dalszego wniosku wierzyciela.</p> <p>§ 3. Przepisy art. 1050¹ § 2 zdanie trzecie i czwarte, art. 1050¹ § 4 oraz art. 1051 § 2 i 3 stosuje się odpowiednio.</p>
Art. 1052. Grzywna	<p>W jednym postanowieniu sąd może wymierzyć grzywnę nie wyższą niż <u>jeden tysiąc złotych</u>, chyba że <u>trzykrotne wymierzenie grzywny okazało się nieskuteczne</u>. Ogólna suma grzywien w tej samej sprawie nie może przewyższać <u>stu tysięcy złotych</u>. W razie wykonania czynności przez dłużnika lub umorzenia postępowania grzywny nie zapłacone do tego czasu ulegają umorzeniu.</p>	<p>art. 1052 otrzymuje brzmienie:</p> <p>W jednym postanowieniu sąd może wymierzyć grzywnę nie wyższą niż dziesięć tysięcy złotych, chyba że dwukrotne wymierzenie grzywny okazało się nieskuteczne. Ogólna suma grzywien w tej samej sprawie nie może przewyższać milion złotych. W razie wykonania czynności przez dłużnika lub umorzenia postępowania grzywny niezapłacone do tego czasu ulegają umorzeniu.</p>
Art. 1053. Areszt; odpowiedzialność organizacji	<p>§ 1. Wymierzając grzywnę, sąd orzeknie jednocześnie - na wypadek niezapłacenia - zamianę grzywny na areszt, licząc jeden dzień aresztu od <u>pięciu złotych do stu pięćdziesięciu złotych</u> grzywny. Ogólny czas trwania aresztu nie może w tej samej sprawie przekroczyć sześciu miesięcy. <u>Przepis art. 762 § 4 stosuje się odpowiednio.</u></p> <p>§ 2. <i>Jeżeli dłużnikiem, do którego skierowane było wezwanie sądu, jest osoba prawna lub inna organizacja, środkiem przymusu podlega jej pracownik odpowiedzialny za niezastosowanie się do wezwania, a gdyby ustalenie takiego pracownika było utrudnione, środkiem przymusu podlegają osoby uprawnione do jej reprezentowania.</i></p>	<p>w art. 1053 § 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 1. Wymierzając grzywnę, sąd orzeknie jednocześnie - na wypadek niezapłacenia - zamianę grzywny na areszt, licząc jeden dzień aresztu od pięćdziesięciu do tysiąca pięćuset złotych grzywny. Ogólny czas trwania aresztu nie może w tej samej sprawie przekroczyć 6 miesięcy. Przepis art. 762 § 4 stosuje się odpowiednio</p>

<p>Art. 1055.</p> <p>Zażalenie</p>	<p>Na postanowienie sądu co do wezwania dłużnika do wykonania czynności, zagrożenia grzywną i jej zamiany na areszt oraz co do zabezpieczenia szkody wierzyciela przysługuje zażalenie.</p>	<p>art. 1055 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Na postanowienie sądu co do wezwania dłużnika do wykonania czynności, zagrożenia grzywną i jej zamiany na areszt, co do zabezpieczenia szkody wierzyciela oraz na postanowienia, o których mowa w art. 1050¹ § 1-3 oraz art. 1051¹ § 1 i 2, przysługuje zażalenie.;</p>
<p>Art. 1064¹⁵.</p> <p>Zarząd przymusowy</p>	<p><i>§ 1. Wydając postanowienie o wszczęciu egzekucji, sąd ustanawia zarząd przymusowy nad przedsiębiorstwem lub gospodarstwem rolnym podlegającym sprzedaży. Do zarządu tego stosuje się odpowiednio przepisy art. 1064¹-1064¹¹.</i></p> <p>§ 2. Postanowienie o wszczęciu egzekucji sąd przesyła do sądu właściwego do prowadzenia księgi wieczystej dla nieruchomości wchodzącej w skład przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego. Sąd właściwy do prowadzenia księgi wieczystej z urzędu dokonuje wpisu o wszczęciu egzekucji albo składa postanowienie do zbioru dokumentów. W razie wszczęcia egzekucji przeciwko przedsiębiorcy podlegającemu wpisowi do właściwego rejestru, sąd przesyła postanowienie o wszczęciu egzekucji <u>celem</u> złożenia do akt rejestrowych. Ponadto sąd zarządzi ogłoszenie postanowienia o wszczęciu egzekucji w dzienniku ogólnopolskim oraz dzienniku poczytnym w siedzibie przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego; <u>może je również ogłosić w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.</u></p>	<p>w art. 1064¹⁵ § 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 2. Postanowienie o wszczęciu egzekucji sąd przesyła do sądu właściwego do prowadzenia księgi wieczystej dla nieruchomości wchodzącej w skład przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego. Sąd właściwy do prowadzenia księgi wieczystej z urzędu dokonuje wpisu o wszczęciu egzekucji albo składa postanowienie do zbioru dokumentów. W razie wszczęcia egzekucji przeciwko przedsiębiorcy podlegającemu wpisowi do właściwego rejestru, sąd przesyła postanowienie o wszczęciu egzekucji w celu złożenia do akt rejestrowych. Ponadto sąd zarządzi ogłoszenie postanowienia o wszczęciu egzekucji w dzienniku ogólnopolskim i w dzienniku poczytnym w siedzibie przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego oraz na stronie internetowej Krajowej Rady Komorniczej. ~~może je również ogłosić w Monitorze Sądowym i Gospodarczym~~</p>
<p>Art. 1064¹⁹.</p> <p>Ogłoszenie postanowienia sądu</p>	<p>§ 1. Sąd zarządzi ogłoszenie postanowienia, o którym mowa w art.</p>	<p>w art. 1064¹⁹ § 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 1. Sąd zarządzi ogłoszenie postanowienia, o którym mowa w art.</p>

	<p>1064¹⁶, w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim oraz w dzienniku poczytnym w siedzibie przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego, <u>a także, jeżeli uzna to za celowe, w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.</u></p> <p><i>§ 2. O wydaniu postanowienia nakazującego sprzedaż zarządca zawiadomi uczestników stosownie do art. 954.</i></p>	<p>1064¹⁶, w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim i w dzienniku poczytnym w siedzibie przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego oraz na stronie internetowej Krajowej Rady Komorniczej, a także, jeżeli uzna to za celowe, w Monitorze Sądowym i Gospodarczym</p>
<p>CZĘŚĆ CZWARTA. PRZEPISY Z ZAKRESU MIĘDZYNARODOWEGO POSTĘPOWANIA CYWILNEGO.</p>		
<p>Art. 1099. Brak jurysdykcji krajowej</p>	<p>§ 1. Brak jurysdykcji krajowej sąd bierze pod rozwagę z urzędu w każdym stanie sprawy. W razie stwierdzenia braku jurysdykcji krajowej sąd odrzuca pozew albo wniosek, z zastrzeżeniem art. 1104 § 2 lub <u>art. 1105 § 5.</u></p> <p>§ 2. Brak jurysdykcji krajowej stanowi przyczynę nieważności postępowania.</p>	<p>w art. 1099 § 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 1. Brak jurysdykcji krajowej sąd bierze pod rozwagę z urzędu w każdym stanie sprawy. W razie stwierdzenia braku jurysdykcji krajowej sąd odrzuca pozew lub wniosek, z zastrzeżeniem art. 1104 § 2 lub art. 1105 § 6.</p> <p>w art. 1214 § 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 2. Sąd stwierdza wykonalność wyroku sądu polubownego lub ugody przed nim zawartej, nadających się do wykonania w drodze egzekucji, nadając im klauzulę wykonalności. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie. Wyrok sądu polubownego lub ugoda przed nim zawarta, których wykonalność została stwierdzona, są tytułami wykonawczymi.</p>